Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2308 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 5 octombrie 1956

LUNA MARII PRIETENII

Convorbire cu tov. I. Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S.

Un redactor al ziarului nostru s-a adresat tov. I. Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S., cu rugămintea de a răspunde la cîteva întrebări privind desfășurarea tradiționalei sărbători Luna prieteniei Romîno-Sovietice. Publicăm răspunsurile primite la întrebările noastre.

Intrebare: Ne puteți spune cum se va desfășura Luna prieteniei Romîno-Sovietice? Care sînt principalele manifestări ce vor avea loc cu acest prilej?

Răspuns. Și anul acesta poporul nostru va sărbători între 7 octombrie și 7 noiembrie marea și tradiționala sărbătoare a Lunii prieteniei Romîno-Sovietice. Prin variatele manifestări care au loc, dar mai ales prin prezența în țara noastră a delegației poporului sovietic, ea oferă posibilități de cunoaștere mai adîncă a succeselor obținute de oamenii sovietici în măreața operă de construire a comunismului.

In întreaga țară organizațiile A.R.L.U.S., împreună cu celelalte organizații de masă și instituții culturale, se pregătesc intens în vederea acestui măreț eveniment.

Deschiderea Lunii prieteniei în Capitală se va face printr-o adunare festivă care va avea loc în ziua de 6 octombrie la Ateneul R.P.R. Adunări festive de deschidere vor avea loc și în centrele de regiuni, raioane, întreprinderi, instituții și sate. Cu ocazia deschiderii cît și în cursul Lunii prieteniei Romîno-Sovietice vor avea loc în întreaga țară numeroase serbări populare cu participarea maselor largi.

Un loc de seamă în programul manifestărilor Lunii prieteniei îl ocupă popularizarea în sînul oamenilor muncii a realizărilor Uniunii Sovietice în îndeplinirea celui de al șaselea plan cincinal, în rezolvarea pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase precum și a ajutorului acordat de Uniunea Sovietică țării noastre. In acest scop în săli publice, cluburi, cămine culturale, se vor ține numeroase conferințe, consfătuiri, simposioane; vor vorbi cu precădere membrii diferitelor delegații care au vizitat Uniunea Sovietică, cît și cei care au studiat în marea Țară a Socialismului.

Luna prieteniei constituie în același timp un bun prilej de intensificare a activității de extindere a experienței sovietice în toate domeniile de activitate. Cu acest prilej, savanții de seamă din București și din țară vor vorbi despre cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii sovietice.

In instituțiile științifice din București și din țară în colaborare cu Academia R.P.R., Institutul de studii romîno-sovietic și societățile științifice se vor organiza numeroase comunicări și referate, iar în întreprinderi se vor ține conferințe și convorbiri privind realizările tehnicii sovietice.

In București și în țară se vor organiza cicluri de conferințe privind relațiile romîno-ruse de-a lungul veacurilor.

Intre 15—21 octombrie împreună cu Ministerul Culturii, Uniunea Scriitorilor și Cartea Rusă se va organiza în întreaga țară săptămîna cărții sovietice. Cu acest prilej în casele de cultură, cluburi și cămine culturale se vor organiza seri literare, recenzii, expoziții de cărți, întîlniri între scriitori și cititori. Din București, Cluj, Iași, Timișoara, Tg. Mureș vor

(Continuare în pag. 3-a)

Să grăbim lucrările agricole de toamnă

Brigadă de tractoriști fruntașă

CRAIOVA (de la corespondentul nostru).

Incă din primele zile ale campaniei de toamnă, între brigăzile de tractoare de la S.M.T. Cîrcea a și început bătălia pentru cîștigarea titlului de „Cea mai bună brigadă". Spre deosebire de celelalte campanii agricole, în campania aceasta, obiectivele întrecerii nu au mai fost stabilite de conducerea stațiunii ci de fiecare brigadă. După cîteva zile, brigăzile întîia și a patra aveau aceleași realizări. Candidatul de partid, Ion Chiroiu, responsabilul brigăzii întîia, a adunat pe toți tractoriștii într-o consfătuire. ...Aceasta a luat sfîrșit cu hotărîrea ca în cinstea zilei de 7 Noiembrie, fiecare tractor să realizeze zilnic minimum 6 hectare arături și întreaga brigadă să economisească în acest timp 2000 litri de motorină.

Noul obiectiv a dus la intensificarea întrecerii între tractoriștii din brigadă. In ultima decadă a lunii septembrie brigada întîia a arat cu 60 de hectare mai mult decît brigada a patra, devenind fruntașă pe stațiune.

„Organizare, nu glumă"

— La noi totul merge strună, tovarășe — așa m-a întîmpinat tînărul controlor mecanic Valentin Popescu, de la S.M.T. Poiana Mare, raionul Calafat. Intr-adevăr, ordinea din interiorul remizelor, mașinile agricole aliniate ca la paradă, curățenia curții și gustul cu care erau împodobite birourile păreau să-i confirme spusele. Inginerul mecanic Lucian Țăndăreanu avea aceeași părere. Cînd le-am cerut însă să vorbească și despre plan, un nor a umbrit pentru cîteva clipe exuberanța inginerului.

— Planul, da, n-am putea spune că nu există. Dar vedeți, condițiile din anul acesta, au făcut să nu-l îndeplinim. Pămîntul tare, unii tractoriști cu nivel politic scăzut, în sfîrșit o mie și una de cauze.

Am ghicit imediat că ceva nu merge și l-am rugat să mergem pe la atelierul mecanic. Acolo, un singur mecanic ședea tolănit într-un colț, iar cîteva tractoare așteptau zadarnic să fie reparate.

— Tovarășul Constantin Fecioru, șeful atelierului — căută inginerul să mă inițieze — e cu treburi pe la brigăzi. Iar tractoarele — văzuse că mă uitam la ele — vor fi reparate, tovarășe, în cel mai scurt timp. La noi e organizare, nu glumă.

Care e adevărul ascuns sub „organizarea, nu glumă" a conducerii S.M.T.-ului Poiana Mare?

Cele 10 brigăzi de tractoare pe care le are stațiunea sînt formate îndeosebi din tineri care-și iubesc meseria. Brigada a V-a, condusă de Ion Fluture, e însă singura cu care S.M.T.-ul se poate mîndri. Ea lucrează în colectiva din Poiana Mare și într-adevăr se bucură de tot sprijinul conducerii. Tractoristul Aurel Văetiș a făcut peste 600 hantri și speră ca pînă la sfîrșitul toamnei să treacă cu mult peste o mie. La fel și prietenii lui din brigadă — Ion și Ștefan Moțățaianu. Ce se întîmplă însă cu celelalte brigăzi, care sînt la zeci de kilometri? Simt ele organizarea conducerii, de care mă asigura tovarășul inginer Țăndăreanu? Desigur, o simt și încă pe pielea lor și a colectiviștilor. Șapte din zece brigăzi sînt descompletate, lucrînd în cîte două și trei tractoare. O parte din tractoarele stricate stau pe cîmp ori lîngă atelierul mecanic, fără ca cineva să se gîndească să le repare. Brigada a X-a, condusă de Alexandru Pădureanu, lucrează și ea tot în trei tractoare. Pînă nu de mult au fost patru, dar unul dintre tractoriști, Lungu Florea, avea un tractor ce nu fusese reparat cum trebuie și nu prea mergea. Cîte o jumătate de zi îl tot ciocănea, dar în zadar. Și tot în zadar a cerut cîteva luni în șir ajutorul atelierului mecanic. Intr-o bună zi, tractoristul și-a lăsat mașina în cîmp și a plecat să se angajeze în altă parte. Vina principală o poartă însă conducerea stațiunii, al cărui atelier mobil — care e mobil numai cu numele — nu s-a îndurat să se deplaseze atîta cale, pînă la gospodăria colectivă din Maglavit. Incolo, „organizare perfectă". Și cazul lui Lungu nu e singurul. Brigada a VI-a de fapt nici nu mai există căci șeful ei, Ion Voinea, a părăsit-o. Pe cînd lucrau la gospodăria colectivă din Hunia nimeni nu se interesa de nevoile tractoriștilor din această brigadă. Piese de schimb nu, carburanți nu, erau pur și simplu părăsiți. Au încercat de cîteva ori să ia legătura cu stațiunea. Dar nici această legătură nu există de fapt. La centrul S.M.T. este un telefon la vreo 7—800 de metri de birouri, lîngă care nu șade nimeni. Și Ion Voinea a găsit „soluția": a părăsit brigada. La această veste conducerea a dat din umeri.

Brigada a VII-a e și ea de capul ei, fiindcă șeful Aurel Barbu, e trimis acum, în plină campanie, la o școală de trei luni. Să-l ascultăm însă pe tovarășul Ștefan Oprescu, șeful brigăzii a VIII-a și membru în comitetul de întreprindere:

— La noi toate merg alandala. Cei din conducere se țin numai de certuri. Constantin Fecioru, șeful atelierului mecanic, e necăjit că nu mai este director, directorului Gheorghe Marinescu îi e teamă să nu-și piardă locul. Inginerul și controlorul mecanic umblă toată ziua pe motocicletă și, în loc să ne aducă piesele de care avem nevoie și pentru care stăm în loc, cară brînză și băutură de prin sate. Uite, acum stăm de cîteva zile, fiindcă nu avem ulei. De aceea băieții își părăsesc tractoarele. Inchipuiți-vă și dvs. ce-ați face cu un tractor stricat în mijlocul cîmpului, cînd stațiunea te lasă așa săptămîni întregi! Nici nu știți cîte greutăți am întîmpinat pînă am arat ogoarele colectiviștilor din Ciuperceni și Desa. Acum așteptăm uleiul ca să mergem la gospodăria colectivă Smîrdan.

Ascultînd cuvintele tovarășului Oprescu gîndeam și eu odată cu el: Oare nu e nimeni în stare să facă ordine în „organizarea" tovarășului Țăndăreanu de la S.M.T. Poiana Mare?

V. TINCU

Primii la predarea cotelor

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

Țăranii muncitori din comuna Cazasu, raionul Brăila, se numără printre cei care și-au predat în întregime cotele de grîu, fîn și altele. Indrumați de către comitetul executiv al sfatului popular comunal ei au hotărît să transporte cotele de porumb la baza de recepție, cu știuleți direct de pe cîmp. Așa se explică faptul că numai în cîteva zile de cînd s-a început recoltatul porumbului, au fost transportate la baza de recepție peste 6 tone porumb știuleți din cota obligatorie.

Printre țăranii muncitori fruntași în predarea cotelor de porumb se află și tinerii Costică Frunză, Tudorel Andronache și alții.

Poporul coreean întîmpină cu căldură delegația R. P. R.

PHENIAN 4 (Agerpres). — (corespondență specială). Delegația Republicii Populare Romîne, formată din tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, conducătorul delegației, Alexandru Moghioroș, Leonte Răutu, Vladimir Gheorghiu și Anton Tatu-Jianu, ambasadorul Republicii Populare Romîne în Coreea, a depus în dimineața zilei de 3 octombrie o coroană de flori la Monumentul ridicat în memoria ostașilor sovietici căzuți pentru eliberarea Coreei. La solemnitate au fost de față tovarășii Kim Ir Sen, Kim Du Bon, Cio En Ghen, Pak Den Ai, Nam Ir, membri ai Cabinetului de Miniștri, membri ai corpului diplomatic, precum și Den Em ambasadorul Republicii Populare Democrate Coreene la București. O companie de onoare cu muzică și drapel a dat onorul.

După aceea membrii delegației Republicii Populare Romîne însoțiți de conducătorii de partid și de stat coreeni au făcut o scurtă plimbare prin parcul de pe dealul Moranbon. De pe cea mai înaltă platformă a parcului, oaspeții au admirat panorama Phenianului, dominată de numeroase schele de construcție. Orașul, complect distrus în timpul războiului, își reface cu repeziciune rănile. Noul cartier Potonmun, cu locuințe moderne și confortabile, este aproape gata.

Tot în cursul dimineții de astăzi membrii delegației Republicii Populare Romîne, însoțiți de conducătorii coreeni, s-au îndreptat spre orașul Nampho. Zeci de mii de oameni înșirați de-a lungul șoselei au făcut o călduroasă primire reprezentanților poporului romîn. Peste tot se vedeau placarde în limba romînă și steaguri romînești. Locuitorii din satele de pe parcurs au ieșit în întîmpinarea oaspeților și le-au înmînat daruri: tradiționale perne umplute cu orez din recolta nouă, coșuri cu mere, obiecte de artă. Deosebit de călduroasă a fost primirea în orășelul Iongan. O femeie în vîrstă s-a apropiat de mașina în care se aflau tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Kim Ir Sen. Ea a înmînat tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej o scrisoare în care se afla și o fotografie a fiului ei, actualmente elev la o școală medie tehnică din țara noastră. In orașul Nampho a avut loc un scurt miting la care președintele Consiliului Popular al regiunii Phenianului de sud a transmis un călduros salut solilor poporului romîn. Răspunzînd, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a mulțumit pentru frumoasa primire și a asigurat poporul coreean de întreg sprijinul și prietenia poporului romîn. La sfîrșitul mitingului o femeie din mulțime s-a apropiat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și ca semn al recunoștinței sale

(Continuare în pag. 4-a)

TELEGRAMĂ

Către Cel de-al XVIII-lea Congres al Partidului Comunist din Olanda

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite un călduros salut frățesc Congresului al XVIII-lea al Partidului Comunist din Olanda.

Urăm deplin succes lucrărilor Congresului și activității ce o desfășoară partidul pentru realizarea unității clasei muncitoare, pentru mobilizarea tuturor elementelor progresiste din Olanda, în lupta pentru pace și democrație.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Pînă la 7 Noiembrie

Economii egale cu prețul de cost a 22 motoare de benzină de 6-8 C.P.

Tineretul uzinelor „Independența"-Sibiu cunoaște în zilele acestea frămîntări deosebite. Tot timpul, pînă la terminarea schimbului întîi, tovarășul Miron Munteanu, organizatoric în comitetul U.T.M., și ceilalți membri din comitet sînt pe teren, în sectoare.

Faptul că în cinstea zilei de 7 Noiembrie, tinerii metalurgiști de la uzinele „Progresul"-Brăila și-au reluat prețioasa inițiativă de a realiza **economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite**, a găsit un larg răsunet în uzina noastră — îmi spunea cu mîndrie tovarășul Munteanu.

In urma celor discutate, în carnetul de corespondent mi-am notat cîteva date. Am vizitat apoi sectoarele uzinei unde carnetul s-a dovedit neîncăpător pentru a trece în el tot ceea ce am aflat. Voi încerca să relatez tinerilor cititori numai cîteva din căile folosite în lupta pentru economii de către tineretul uzinei „Independența"-Sibiu.

Pînă nu de mult, muncitorii de la turnătorie vedeau adeseori cum după demolarea formelor, pe un număr însemnat din piesele de curînd turnate, controlul scria un „R". Piesele aveau bavuri, deformări și porozități.

Deși în ultimele luni procentul de rebuturi a mai scăzut, totuși rebutul este încă aici ridicat, din cauza miezurilor, uneori de slabă calitate pentru că nu a fost respectat amestecul nisipului.

— Cum am putea reduce rebutul? — se frămîntau turnătorii. Se simțea nevoia unei metode care să vină în ajutorul lor și a celor de la uzinaj.

Problema a fost rezolvată în mare parte de o importantă inovație. Autorul ei, tînărul inginer Miron Țuțulan, după cîteva luni de experiențe, a propus înlocuirea lianților folosiți la amestecul nisipului de miezuri, care înainte constau din ulei și dextrină, cu un liant nou „pasta bentonitică" care se obține printr-un amestec cu bitum.

Acum, pe lîngă faptul că rebuturile de la turnătorie vor scădea simțitor, noul proces tehnologic va aduce uzinei pînă la 7 Noiembrie și economii de lianți în valoare de aproape 23.000 lei. Pînă în prezent, „cămașa cilindrului" de la motorul de benzină de 6—8 C. P. și „vîna" pentru instalații sînt primele repere turnate fără rebut.

> — Angajamentul tineretului de la uzina Independența-Sibiu
>
> — Economiile tineretului vor întrece sarcina de reducere a prețului de cost pe întreaga uzină într-o lună

In urma rezultatelor obținute în producție, brigăzile de tineret din secția mecanică ușoară — ciocane de abataj, au devenit cunoscute în uzină. Din ele fac parte numeroși fruntași ca Nicolae Moraru, Ion Neagu, Nicolae Scordeanu, Simion Rahaian, Dumitru Tabran, care sînt mereu la loc de cinste în întrecerea socialistă.

De cîteva zile tinerii strungari și montori au mai adăugat un punct la criteriile de întrecere.

Problema s-a născut la o consfătuire de sector, unde tinerii dornici să aplice inițiativa colegilor lor de la Brăila, au analizat noi căi pentru realizarea de economii. Aici primul a luat cuvîntul strungarul utemist Ion Neagu.

— Eu voi folosi cu grijă cuțitele de strung, în așa fel ca la sfîrșitul lunii să înapoiez la magazie două cuțite noi.

Cele spuse de Neagu au însuflețit întregul atelier. De acum toți strungarii se gîndeau la operațiile pe care le execută și cum pot economisi cuțite cu plăcuțe „vidia". Brigada lui Ghenade Vînț a hotărît astfel să restituie la magazie 12 cuțite „vidia".

Ghenade Vînț, arătîndu-mi dulapul său de scule în care cuțitele stau așezate după mărimi și profile, așa cum ele sînt folosite la diferite operații, mi-a destăinuit că are de gînd să fie fruntaș la economisirea cuțitelor.

— Pînă la sfîrșitul lunii — a spus el — numai în carnetul meu de economii va fi trecută valoarea a 4 cuțite.

Rămîne de văzut dacă Ghenade a avut sau nu dreptate.

Și în brigada lui Simion Rahaian s-a discutat mult problema economiilor. Unii spuneau că sînt posibilități și vorbeau despre ele, alții erau „convinși" că posibilitățile s-au epuizat.

Adevărul a reieșit mai tîrziu, cînd a fost discutată fiecare posibilitate în parte.

Tinerii însă, singuri, nu puteau rezolva problemele reducerii prețului de cost prin economii. In ajutorul lor a venit maistrul comunist Nicolae Horobeanu. El a spus:

— Să ne luăm angajamente, și eu vă voi ajuta să le îndeplinim.

Brigada s-a angajat să realizeze economii în valoare de 4.000 lei și încă în aceeași zi s-au și născut două importante propuneri.

Una din ele constă în înlocuirea, la fabricarea mînerului ciocanului perforator de 23 C. P., a oțelului bară cu tablă ambutizată. Prin aceasta se realizează importante economii de oțel și manoperă.

★

La comitetul U.T.M. pe uzină, timp de cîteva zile angajamentele tineretului au tot sosit din sectoarele de producție, unde au avut loc consfătuiri cu tema: „Să realizăm economii egale cu prețul de cost a unor importante produse finite"

După ce cifrele au fost totalizate s-au putut calcula economiile pe uzină.

Peste o zi, în curtea uzinei, a avut loc un entuziast miting, la care au participat numeroși tineri și vîrstnici. La deschiderea mitingului, luînd cuvîntul, tovarășul Nicolae Moraru, secretarul comitetului de partid din uzină, a vorbit despre importanța inițiativei tinerilor de la „Progresul"-Brăila, care în prezent a prins viață din nou și la uzinele „Independența"-Sibiu, despre sarcinile ce stau în fața tineretului în vederea îndeplinirii angajamentelor luate.

A fost așteptat cu interes cuvîntul tovarășului Miron Munteanu. Pe mulți îi interesa ce valoare a totalizat angajamentul pe întreaga uzină.

Vorbitorul a anunțat că din angajamentele totalizate reiese că în cinstea zilei de 7 Noiembrie tinerii vor realiza economii egale cu prețul de cost a 22 motoare de benzină de 6—8 C.P. Suma totală ce va rezulta pînă la 7 Noiembrie din economiile tineretului va depăși sarcina reducerii prețului de cost pe uzină într-o lună.

CAROL SZABO
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

Tovarășul Gh. Apostol s-a reîntors în Capitală

Joi dimineața s-a înapoiat în Capitală, sosind de la Sofia unde a participat la lucrările Comitetului Executiv al F.S.M. și la sesiunea Consiliului General al F.S.M. tovarășul Gheorghe Apostol, președintele C.C.S. din Republica Populară Romînă.

Pe aeroportul Băneasa tovarășul Gh. Apostol a fost întîmpinat de tovarășii: Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Petre Boriă, Nicolae Ceaușescu, Ianoș Fazekaș, de secretarii C.C.S. Liuba Chișinevschi și ing. Mihai Marin, Maria Moraru și Nicolae Pascu, membri în Prezidiul C.C.S.

(Agerpres)

SĂ DISCUTĂM despre FOTBAL

PĂRERILE lui I. Petchowschi

Scrisoarea bătrînului nostru internațional Pavlovici am citit-o cu emoție și mă asociez din toată inima celor relatate de el. Și ceilalți care au fost chemați prin ziar să-și spună cuvîntul lor, s-ar cădea să manifeste tot atîta sinceritate. Voi încerca pe scurt să-mi spun și eu cuvîntul în cîteva probleme pe care le comportă fotbalul în țara noastră.

In primul rînd despre întinerirea echipelor de categoria A și în special a echipelor naționale. Cînd introducem în formații elemente tinere trebuie să se țină seamă de faptul că între ei se simte nevoia unui jucător experimentat, care să coordoneze acțiunea. Selecționerii noștri au scăpat din vedere, în ultima vreme, acest lucru.

In ceea ce privește antrenorii și antrenamentele, ar fi multe lucruri de spus. Antrenamentele de azi nu aduc felul scontat. Voi da doar un singur exemplu. In anul trecut am jucat împotriva reprezentativei Republicii Democrate Germane, meci pierdut de noi. In vederea acestui meci, echipa noastră s-a pregătit timp de trei săptămîni. Aproape în fiecare zi am făcut un așa zis „antrenament", care în realitate nu a fost o muncă pregătitoare în vederea unui meci internațional și de întărirea condiției fizice, ci mai mult ne-a moleșit. Germanii ne-au depășit în viteză, au fost mai iuți, mai proaspeți. In schimb, echipa noastră era lipsită de condiție fizică, de poftă de joc, de elan. Rezultatul: toată echipa a jucat slab.

Echipa a fost ca un vas în larg, pe valuri destul de puternice, dar fără căpitan de bord.

C.C.F.S.-ul și direcția sa de fotbal nu au găsit nici o vină „căpitanilor", antrenorii lotului Gică Popescu, Niki Petrescu și Angelo Niculescu, ci numai jucătorilor, iar țap ispășitor m-au ales pe mine, scoțîndu-mă din echipa națională. S-ar cuveni, ca măcar de-acum înainte, cei ce pregătesc echipele naționale să nu mai cadă în această greșeală. După părerea mea antrenamentele nu trebuie făcute de 4 ori pe săptămînă, ci doar de 3 ori (marți, joi și vineri) dar severe și serioase. Cred că este nimerit ca antrenorii să pună mai mult accent pe antrenamentul individual, cu foarte multe sprinturi.

Acum, cîteva cuvinte despre jucătorii noștri tineri, promovați din echipele de categoria A. Deși talentați, acești jucători nu-și dau silința să merite încrederea acordată. Jucătorii tineri au condiții materiale asigurate cu nimic inferioare „veteranilor" din echipă și totuși nu se străduiesc să atingă nivelul titularilor. Nu am observat acest lucru numai la echipa noastră, „Flamura Roșie" ci și la alte colective.

Acestor tineri le convine situația materială asigurată, fac exces de ștrand, de plimbări, de distracții. Intr-un cuvînt, trăiesc ca peștele într-o apă liniștită. Unora poate că le convine să nu joace, deoarece dacă ar juca prost ar fi răspunzători nu numai față de colectiv, ci în primul rînd, față de miile de spectatori. Avem în formații jucători rutinați ca maeștrii sportului

(Continuare în pag. 4-a)

5 ORE în sala de operații cu doctorii GAVRILIU și HEIMLICH

> ★ Noua metodă a dr. Dan Gavriliu
> ★ *Un profesor din New-York prezent în sala de operație* ★
> Interviul acordat de dr. Heimlich
> ★ Splina — un lux anatomic

Probabil că mulți au încercat sentimentul schimbării calității: din elev în profesor, din spectator în actor... Acest drum l-am parcurs pe jumătate luni dimineața pătrunzînd pe ușa unei săli de operație. Eram la a treia întîlnire cu atmosfera ce solicită în primul rînd simțul olfactiv.

Dar dacă în cele două precedente întîlniri eram subiectul și, recunosc, nu-mi ardea să descifrez sensuri mai largi decît strictul control necesar limitării fricii, de data aceasta iată-mă îmbrăcat în halat alb și înzestrat cu celelalte accesorii vestimentare.

...Și acum spre sala de operații a spitalului „Panduri". Ce se va întîmpla? Voi putea cît de cît înțelege ceea ce se va petrece sub ochii mei? Esofagoplastie? Și așa, alte multe întrebări îmi măreau o instinctivă reținere. Urc cu încetinitorul scara ce duce spre sala de operații.

Dar ca și în romanele în care eroul nu este supus la o încercare decît pînă la jumătatea drumului și apoi triumfă, la fel, ajungînd sus mă simt salvat. Mă întîlnesc cu reporterii cinematografiei, plus cabluri, reflectoare și, natural, aparat de filmat; iar peste cîteva minute îmi apare un cochet magnetofon agățat de umărul unei reprezentante a radioului ce însoțea pe unul din redactorii emisiunilor pentru străinătate. Cum s-ar zice mijloacele de agitație erau asigurate ca și posibilitatea de a te simți ca între ai tăi.

Totuși continuă să apese o anumită încordare.

Să încerc să-l cunosc pe bolnav. Prea tîrziu. E de acum în sala de operație.

Deci inevitabilul. Intru în sală. Pășesc încet, cu un fel de pioșenie. Zgomotul, ce mi se pare aci infernal, al unor prozaice plancheuri, îmi dă fiori, mă simt teribil de stînjenit.

Bolnavul e de acum sub narcoză. Aparate complicate îl străjuiesc. I se ia mereu pulsul, tensiunea. Incerc, în semi-obscuritatea sălii să-i deosebesc trăsăturile. Greu, în orice caz nu îndeajuns pentru a încerca cît de cît să-l schițez. Incetul cu încetul, privindu-l atent, în complexul situației, mi se pare că se depersonalizează, devine „un caz". Tocmai de aceea poate pe chipul încremenit, cu răsuflarea greu neregulată, descoperirea banală a unei mustăți, proaspăt aranjată, m-a șocat. Și apoi de sub cearșaf, la capătul celălalt al mesei, o pereche de ciorapi, scăpați de sub înveliș, mi-au apărut extraordinari ca o apariție dragă, apropiată nouă, celor de rînd, în contrast cu tot ceea ce vedeam și simțeam. Mai ales că în clipa următoare deosebesc un tub de cauciuc introdus în stomac.

E timpul să îndrăznesc să cer primele lămuriri. Doctorul Sergiu Crivda este cel care îmi răspunde. Cred că a regretat acest prim pas, mai tîrziu, în timpul operației, cînd i-am cerut nenumărate explicații, pentru el, probabil, cam de inteligența întrebării: cît fac trei ori trei? Și așa cu ajutorul doctorului îl cunosc pe bolnav.

Pe nume Ioniță Gheorghe, 33 ani. Marinar. Lucrează în port la Cerna-Vodă. Mai mult nu mai știu în afara unei date — 1943. Atunci Ioniță a ingerat din greșeală, se spune în fișa de internare, sodă caustică. Urmarea? Tubul despre care vorbeam.

Căci distrugerea esofagului nu îi mai dă posibilitatea să se alimenteze. Și de 13 ani el se hrănește prin tub, sau mai corect exprimat, își introduce alimentele în stomac prin sondă. Incercați și imaginați numai un asemenea chin.

— Există vreo posibilitate de revenire la normal?

— Vei asista tocmai la o asemenea operație de reconstrucție a esofagului.

Operează doctorul Dan Gavriliu, inițiatorul unui nou procedeu menit să ducă înainte tehnica

SERGIU BRAND

(Continuare în pag. 2-a)

Imagini de la brigada noastră volantă

ÎNTRE MUNȚI, LA TOPLIȚA

Aici între munți, la Toplița, nu departe de Mureșul care nu străbate pînă aici mari distanțe, iese fum de pe coșul unei fabrici care a acoperit o bună întindere de pămînt de la marginea orașului.

Buștenii — pînă de curînd falnici brazi ai masivului Călimani — ajung aici prin strădania tăietorilor de lemne și a țapinarilor localnici. Apoi populează curtea imensă a fabricii pînă cînd o echipă de tineri harnici ca aceea a lui Noghi Iosif din care fac parte Racosy Alexandru, Dobreanu Petru, Stefanciuc Petru, începe să-i rostogolească cu îndîrjire spre gatere.

Și acolo, trecînd prin marile fierăstraie, buștenii mari și rotunzi devin în cîteva secunde scînduri subțiri și mlădioase.

Drumul și destinația lor ne este bine cunoscută. Mobile, schele, bărăci, lăzi, ambalaje, jucării, creioane... toate au trebuit în forma lor primitivă să fie împinse de țapinele acestor tineri din fotografie.

5 ore în sala de operaţii cu doctorii Gavriliu şi Heimlich

(Urmare din pag. 1-a)

operatorie în acest domeniu. Iar cel mai convingător argument despre importanţa noii metode este prezenţa lîngă masa de operaţie a chirurgului american dr. Henry Heimlich profesor la „New-York Medical College" venit special din Statele Unite.

Şi dr. Heimlich ne lămureşte în declaraţiile pe care a binevoit să le facă radioului şi ziarului nostru: „Scopul principal al vizitei mele a fost să asist la operaţia doctorului Gavriliu de reconstrucţie a esofagului. Doctorul Gavriliu şi cu mine ne-am cunoscut printr-un schimb de scrisori, după ce doctorul Gavriliu citise un articol scris de mine într-o revistă medicală americană. Întrucît ne interesa aceeaşi problemă, am continuat corespondenţa noastră. Societatea Ştiinţelor Medicale din Romînia m-a invitat apoi să vin în Romînia. Am salutat cu bucurie această invitaţie..."

...In sală se aprind luminile, de data aceasta susţinute de reflectoarele cinematografiei şi de puternicele becuri ale dr. Heimlich care a aranjat filmarea întregii operaţii cu aparate proprii.

Doctorul Gavriliu face prima incizie. Ni se pare a fi puţin nervos, mai tîrziu ne-am lămurit că aceasta îi este firea: puţin repezit, fraze scurte mereu agitat, într-un cuvînt un temperament viu, ceea ce scuză lipsa oarecare de serviabilitate (nu-i un reproş ci o complectare la o sumară prezentare).

Cu bisturiul este marcată întreaga porţiune ce va fi incizată. Se lucrează încordat. Gavriliu, Heimlich asistenţii (doctorii Simici, Hîncu şi Burchi) efectuează prima fază a operaţiei: extirparea splinei. Fiecare mişcare trebuie controlată, orice gest trebuie socotit...

Ne simţim prost, toţi cei ce asistăm, conştienţi de inutilitatea noastră, acolo. Stăm pe locuri nemişcaţi de la începutul operaţiei.

Un zgomot sec şi în coş observăm un organ sîngerînd încă. Da, e splina.

— Doctore Crivda, ce înseamnă asta? I s-a scos splina?

— Desigur, splina e un lux pentru om.

In ciuda locului şi a momentului ne privim oarecum amuzaţi, inconştienţi, pînă acum, de luxul pe care ni-l permitem. Mă gîndesc că numai Jean Effel, cu savuroasele sale caricaturi din seria „Crearea omului", şi-ar putea imagina înzestrarea noastră cu acest lux anatomic denumit splină. (Pentru precizia ştiinţifică nu este nevoie să luaţi chiar ad literam spiritul reuşit al doctorului).

Această eliberare a splinei reprezintă o importantă contribuţie a doctorului Gavriliu. Astfel se reuşeşte a se asigura o vascularizaţie (alimentare cu sînge) suficientă noului tub, alimentat prin artera splenică. Deci să reţinem un prim avantaj: prin extirparea splinei se permite alimentarea suficientă cu sînge a esofagului reconstruit.

Şi operaţia continuă. De două ore sîntem în sală şi abia acum începe ceea ce se numeşte reconstrucţia esofagului.

Replicile se întretaie scurt, în engleză şi romînă. Doctorul Gavriliu explică şi mai ales demonstrează practic. Pelicula în culori va fi developată la New-York, prezentată în faţa a sute de medici americani care au făcut pînă acum experienţe doar pe cîini încercînd metode similare cu ale dr. Gavriliu. Pe cînd la noi au fost de acum operate cu succes cîteva zeci de persoane (peste cincizeci).

Au început primele cusături. Dintr-o porţiune a stomacului (din marea curbură) este construit noul esofag care este cusut în jurul unui tub de cauciuc, măsurat pentru a-i ajunge bolnavului pînă la baza limbii. Şi acum să reţinem o a doua noutate a metodei: *esofagul nu mai este înlocuit printr-un tub din intestin, aşa cum se obişnuieşte, ceea ce presupune înlocuirea stomacului cu mica curbură pe stînga.* Acest fapt îl remarcă şi dr. Heimlich care spune: „Este foarte important faptul că stomacul rămîne aproape complect în poziţia lui normală şi funcţionează obişnuit".

O nouă incizie. De data aceasta în regiunea gîtului, căci noului esofag trebuie să i se facă legătura cu faringele.

Din nou sînge, dar nu ne mai impresionează. Am fost pe nesimţite integraţi în ambianţa generală. Revin la realitate abia cînd un moment, îi văd faţa lui Ioniţă (şi nu a bolnavului, ci repet a lui Ioniţă) cu ochii deschişi. Tresar. Dar nu, pleoapele îi sînt înţepenite.

Trei ore şi jumătate de la prima incizie şi operaţia continuă.

Operatorul cinematografiei nu mai lucrează, magnetofonul stă ascuns în geantă, pe undeva am uitat carnetul cu notiţe. Maşina omenească ne uimeşte, nu ne dă răgaz să gîndim dincolo de moment. Sîntem fascinaţi de cele ce vedem. Ne uimesc chiar şi mîinile acestor doctori, cu atît mai impresionante prin lungimea şi distincţia ce le-o creează mănuşile transparent.

In sfîrşit esofagul, lăsat după construcţie cîtva timp în părăsire, este reluat, cercetat milimetru cu milimetru şi pregătit pentru a i se face legătura cu faringele. Se scoate tubul de cauciuc în jurul căruia a fost cusut esofagul şi acesta este adus pînă la baza limbei. Ni se atrage atenţia asupra unei chestiuni importante: *noul esofag construit din stomac, poate fi adus pînă la înălţimea dorită, în vreme ce prin alte metode tubul nu ajungea întotdeauna pînă la faringe.*

Noi cusături. Se face legătura între noul esofag şi faringe. Aci mi se pare aproape imposibil de descris opera de artă desfăşurată de doctori. Poate un film documentar asupra operaţiei, pe care l-am dori cît mai repede realizat, ne va da o imagine mai complectă. Cuvinte nu găsesc!

Am acum în faţa ochilor noul esofag. Nu văd nici masa de carne vie, nici sînge, nici incizii, nimic, în afara acestui tub.

Ioniţă va putea mînca normal. Carne şi pîine, vin şi lapte — orice. Poftim la masă tovarăşe Ioniţă!

Poftă mare şi dumitale, tovarăşe Carolina Vişan, operată în urmă cu cîteva zile tot de doctorul Gavriliu, în prezenţa profesorului Heimlich. Cu această ocazie afli că nu sînt doctor, aşa cum ai crezut cînd am intrat în camera dumitale. Atunci nu am avut curajul să-ţi mărturisesc meseria adevărată. Poate nu aş fi aflat că-ţi este foame, foarte foame şi de-abia aştepţi să poţi să mănînci „chiar şi acrituri" — aşa cum ţi-a spus doctorul. In curînd, desigur, te vei reîntoarce în gospodăria dumitale agricolă colectivă din regiunea Constanţa. Pînă atunci multă sănătate!

...Doctorii fac ultimele cusături pentru a închide cele două incizii. Este ora 15, cinci ore de la începutul operaţiei. Asistenţii fac ultimele controale — puls, tensiune. Se spală bolnavul cu iod. Se ia jos masca de oxigen.

Momente de relaxare. Ne scoatem măştile. In sfîrşit respirăm aer curat. Şi în vreme ce doctorii îşi caută o ocupaţie cît mai depărtată de ceea ce au făcut pînă acum, noi abia ne apucăm de treabă.

Domnule doctor Heimlich ce părere aveţi despre metoda doctorului Gavriliu?

„CRED CĂ ESTE UN PROCEDEU EXCELENT. Prin metoda sa esofagul poate fi înlocuit atît în cazurile de stenoză în urma cancerului cît şi în urma unor leziuni benigne (neinfecţioase N. N.)". Şi în continuare profesorul american vorbeşte despre importanţa metodei doctor Gavriliu în eforturile pentru vindecarea cancerului esofagului, arătînd amănunţit în ce constă noutatea operaţiei.

Dorind să aflăm unele amănunte despre realizările medicinei americane în domeniul chirurgiei toratice, dr. Heimlich, ne-a relatat următoarele: **„Ultimele noastre lucrări sînt în domeniul chirurgiei inimii. S-au făcut progrese însemnate în ultimii ani şi nu ne vom opri aci. După părerea mea cele mai interesante sînt aparatele realizate recent şi numite „inima artificială", care înlocuiesc funcţiile inimii şi plămînilor şi dau posibilitatea ca unele operaţii să fie efectuate după ce inima s-a oprit şi a fost deschisă..."**

Şi o nouă întrebare pe care o punem, ca şi celelalte, împreună cu reporterul posturilor noastre de radio: Ce părere aveţi despre institutele medicale pe care le-aţi vizitat?

„Am fost foarte plăcut impresionat de faptul că medicii pe care i-am întîlnit în aceste instituţii se interesează îndeaproape nu numai de îngrijirea pacienţilor, ci şi de munca de cercetare ştiinţifică originală. Am fost foarte interesaţi de lucrările lor."

Care sînt impresiile dumneavoastră, ca turist, despre Romînia?

„Soţia mea şi cu mine am fost întîmpinaţi cu multă prietenie şi amabilitate. Vizita noastră a fost extrem de interesantă..." Şi banda de magnetofon înregistrează alte opinii ale profesorului american asupra unor probleme de specialitate, asupra utilităţii vizitelor care au drept scop schimbul de experienţă.

Doctorul Heimlich va pleca la New-York. Acolo poate — pentru început — un american, doi, mai mulţi vor fi lecuiţi cu ajutorul metodei doctorului Gavriliu. Iată numai un fapt din noianul celor care pledează pentru întîlniri pentru schimburi internaţionale.

★

Cred că cea mai bună încheiere pentru acest reportaj este o promisiune: pe curînd veşti de la marinarul Ioniţă Gheorghe.

Corespondenţii ne scriu

Grădiniţa copiilor colectivei

Copii din patria noastră sînt îngrijiţi cu multă dragoste în creşe, cămine, grădiniţe de copii etc. Şi la G.A.C. Cîndeşti-Buhuşi s-a înfiinţat o grădiniţă de copii.

Peste 30 de copii ai colectiviştilor cît şi ai ţăranilor individuali din comună vin la grădiniţă unde tov. educatoare Elena Muscălie se ocupă îndeaproape de educaţia lor.

Intr-una din zile am asistat la o lecţie practică. Fetiţa Anişoara Ciobotaru are doar 5 anişori dar a recitat clar şi expresiv poezia intitulată: „Cine are o fetiţă", iar băieţelul Lazăr Petre a recitat cu mult humor poezia: „M-am sculat la ora 7". Dar la grădiniţă nu învaţă numai poezii, ci şi poveşti, diferite jocuri, cum să se poarte şi multe alte lucruri folositoare.

Corespondent
TACHE VASILACHE

Roadele muncii

Colectiviştii din Peştera, raionul Medgidia au o minunată grădină. Grădina, întinsă pe o suprafaţă de peste 20 ha., îngrijită de harnicele mîini ale comunistului Grigore Bălan, a mecanicului Oprea Olteanu de la motorul de irigat şi a colectivistelor gospodăriei Ana Olteanu, Florica şi Arghira Ardeleanu, Stanca Moise şi altele, a dat recolte bogate.

Insemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi au fost împărţite colectiviştilor pe baza zilelor muncă. Restul au fost valorificate.

Camionul gospodăriei pleacă în fiecare seară spre Medgidia încărcat cu zarzavaturi proaspete. Iar o bună cantitate de zarzavat este valorificată în comună.

Pentru legumele valorificate colectiviştii au încasat de la Cooperativa din Peştera şi de la Aprozar din Medgidia peste 50.000 lei, iar din comună aproape 10.000 lei.

Munca neobosită a colectiviştilor îşi arată roadele.

Corespondent
ELISABETA CUCERZAN

Pe marginea articolului:

„NEDEMNĂ DE NUMELE DE MAMĂ"

Articolul intitulat „Nedemnă de numele de mamă" publicat în ziarul nostru nr. 2287 din 11 septembrie, a găsit un larg ecou în inimile multor tineri şi vîrstnici.

La redacţia noastră au sosit în ultimul timp numeroase scrisori, venite din toate colţurile ţării, în care cititorii, zguduiţi de fapta nedemnă a Floarei Indrei, o condamnă cu asprime.

Mîndria şi bucuria de a fi mamă

Sînt o femeie în vîrstă şi poate nu tocmai potrivită să iau cuvîntul în ziarul tineretului. Vă rog totuşi să publicaţi scrisoarea mea adresată Floarei Indrei şi fotografia alăturată, pe care vă rog să aveţi grijă să mi-o trimiteţi înapoi.

Unul dintre copiii mei mi-a adus „Scînteia tineretului" unde am citit despre tine, Floarea Indrei. Am stat şi m-am gîndit la tine, la fapta ta, şi mi-am zis ca prin intermediul ziarului să-ţi trimit o fotografie.

E o fotografie veche, de 10 ani, pe care o păstrez cu grijă în vechiul nostru scrin. Am scos-o din acel loc ca să ţi-o pot arăta şi ţie. Este făcută cu ocazia „nunţii noastre de argint", adică la a 25-a aniversare a căsniciei mele pe care am sărbătorit-o acum 10 ani.

Priveşte, Floareo, această fotografie! Femeia în vîrstă din mijloc, sînt eu, mama celor 10 copii, pe care-i vezi în poză. Iţi spun cu mîndrie: eu sînt mama lor! Eu am dat viaţă acestor copii, eu i-am îngrijit şi i-am crescut.

Priveşte această fotografie! Nu un copil am crescut, ci zece. Că a fost greu, neînchipuit de greu, e foarte adevărat. Bărbatul meu, de meserie blănar, a lipsit 4 ani de acasă în timpul războiului. Eu singură cu braţele mele, am muncit pentru zece guri. Copilul tău are, după cîte am citit, tot ce-i trebuie. Dar ce ai fi făcut tu în timpurile acelea grele, dacă zece copii ţi-ar fi spus: „mamă, mi-e foame". Nu ştiu dacă tu poţi înţelege cîte sacrificii trebuie să facă o mamă pentru copiii ei. Iar dacă ar fi să-mi încep încă odată viaţa, aş face la fel. M-aş zbate cu toate lipsurile şi greutăţile şi tot i-aş creşte mari. Tu, Floareo, poţi oare înţelege că dragostea mea pentru fiecare e atît de mare încît în faţa oricărei împrejurări n-aş putea renunţa nici măcar la un fir de păr din capul vreunuia? Ei toţi sînt bucuria vieţii mele, lumina ochilor mei.

Aproape toţi copiii mei sînt mari acum. Numai Marta, mezina, de 14 ani, pe care o vezi în fotografie cu păpuşa în braţe, mai umblă la şcoală, acum e în clasa a VI-a. Ceilalţi şi-au făcut rostul în viaţă. Unii sînt oameni maturi care au la rîndul lor copii de acum. Cu ocazia asta afli că sînt bunică. Da, am şi patru nepoţei.

Ai văzut vreodată marea, Floareo? Ei bine, eu a trebuit să îmbătrînesc ca s-o văd. Elisabeta, fata mea cea mare, e căsătorită în Constanţa şi e responsabila magazinului de artă populară din acest oraş. Ea mi-a scris mai de mult o scrisoare: „Mămico dragă, vino te rog la noi, să petreci cîteva săptămîni la mare". Am plecat şi-am văzut marea. Poate mi s-a părut mai frumoasă ca altora, fiindcă eu mă plimbam pe malul ei de braţ cu unul din copiii mei. In fiecare an de atunci plec la mare.

Mai zilele trecute eram îngrijorată fiindcă nu-mi ajungeau banii să mai cumpăr roşii pentru bulion. Aşa sîntem cîteodată şi noi gospodinele, nu le putem prevedea pe toate. Băiatul meu cel mic, Tiberiu, de 17 ani, care în fotografie ţine o minge, a terminat luna trecută Şcoala profesională de la uzina „Steagul Roşu" din oraşul nostru. S-a calificat lăcătuş. Tocmai primise primul lui salariu. Mă pomenesc cu Tibi în bucătărie — nu ştiu cum de aflase, poate a auzit cînd vorbeam cu soţul meu — şi mi-a spus, punîndu-mi toţi banii primiţi în palmă: „Uite mamă, ia bulion".

Vreau să te întreb Floareo, tu vei primi din mîna fiului tău primul lui cîştig, vei avea o asemenea dovadă de dragoste şi recunoştinţă?

Duminica trecută m-am gîndit la tine. Ştii, în fiecare duminică copiii vin acasă, „la bătrîni". Două mese sînt aşezate cap la cap, ca să încăpem toţi. Se adună copii, cumnaţi, cumnate, nepoţi — cîteodată 20 de persoane la masă. Ziceam că mă gîndeam la tine. Tu probabil că stai singură, frămîntată de gînduri la gazda ta.

Vreau să te întreb, Floareo, tu ai să simţi vreodată căldura căminului familiar, vei cunoaşte duminicile acelea de tihnă, cînd copii şi nepoţii se adună „la cei bătrîni"?

In zilele de mari sărbători naţionale sînt cîteodată invitată la tribuna oficială. Îmi prind atunci pe rochie Insigna de Mamă Eroină, cu care am fost distinsă de statul nostru pentru că am dat ţării zece copii. Oamenii îmi fac loc, se uită cu respect la mine şi-n spate aud şoapte: „Uite-te la femeia aceea, e Mamă Eroină". Iar eu simt că steluţa arde pe pieptul meu.

Vreau să te întreb, Floareo, tu îţi poţi imagina mîndria şi bucuria unei mame care se ştie respectată de oameni pentru munca şi grija cu care şi-a crescut copiii?

Eu nu ţi-am scris aici decît despre cîteva amănunte din viaţa mea. Cum am văzut pentru prima oară marea, cum mi-am cumpărat anul acesta bulion, cum petrecem duminicile în casa noastră, ce simt cînd prind insigna de „Mamă Eroină" pe piept. Astea sînt doar amănunte obişnuite. Dar cîte se mai întîmplă la noi!

Vezi tu, inima mea aproape că nu le poate cuprinde pe toate. Iar în inima ta n-are loc nici un crimpei din aceste bucurii. E groaznic pentru o tînără mamă ce nu se poate bucura de fericirea ce o aduc în viaţă copiii.

Priveşte, Floareo, fotografia aceasta, pe care am scos-o pentru tine din vechiul nostru scrin. Priveşte şi gîndeşte-te bine.

LISABETA SZABO
Mamă Eroină din Oraşul Stalin
str. Nicolae Bălcescu nr. 14

Micul Ioan Indrei va găsi părinţi mai inimoşi

Cînd am citit în ziarul dvs. din 11 septembrie 1956, articolul intitulat: „Nedemnă de numele de mamă", am rămas surprinsă. Eu o cunosc pe femeia despre care se vorbeşte în articol.

Sînt salariată la Casa copilului din Cluj şi eu am fost aceea care am primit copilul adus de miliţianul Florian Mudura din gara Cluj.

Trebuie să vă mărturisesc, e pentru prima oară că citesc un asemenea articol şi găsesc bine venită punerea în discuţia cititorilor a faptei acestei tinere mame.

Cazul Floarei Indrei din comuna Ocna-Mureş, l-am cercetat şi eu ca asistentă socială, constatînd întocmai cele relatate de ziar.

Sînt femeie şi mamă şi mărturisesc din toată inima că nu poate fi un sentiment mai puternic decît dragostea de mamă. Numai la gîndul că li s-ar putea întîmpla ceva copiilor mei, mă cutremur. Ce satisfacţie poate fi mai mare pentru o mamă, decît simţămîntul că spre ea îşi îndreaptă copilul primul său zîmbet, că în ea vede tot ce îi este mai scump în viaţă? Cine poate înlocui gingăşiile lui? Ce privire de dragoste poate înlocui privirea copilului tău? Ce chemare poate fi mai arzătoare decît a copilului tău?

O condamn pe Floarea Indrei pentru fapta ei inumană, pentru monstruosul gînd de a scăpa de propriul ei copil, ca să se dedice unei vieţi uşuratice, o condamn ca mamă şi ca femeie.

Floarea Indrei, eşti nedemnă ca să fii mamă, nedemnă ca să creşti un copil. Cu toate pornirile tale inumane, copilul tău nu va pieri. Caută actele care ţi-au fost cerute şi adu copilul la noi, la Casa copilului din Cluj. Dacă micul Ioan are o mamă nedemnă, îl vor creşte şi educa alţii.

Copilul tău va fi crescut într-un loc luminos. Statul nostru a creat case de copii cu cele mai moderne utilaje, iar personalul de aici munceşte cu suflet pentru creşterea şi educaţia copiilor. Statului nostru nu-i este indiferent ce se întîmplă cu un mic cetăţean al său. Copilul tău, Floareo, va fi poate un vestit inginer, sau mai ştii, un savant de vază. Dacă părinţii lui sînt oameni lipsiţi de răspunderea creşterii unui cetăţean de mîine al ţării, vom face noi acest lucru.

La Casa copilului din Cluj, Ioan Indrei va găsi părinţi mai inimoşi şi el va creşte viguros.

Dar mîine, cînd părul tău, Floare Indrei, va fi alb, cînd vei căuta un loc luminos în conştiinţa ta, nu-l vei găsi. Cînd vei chema pe nume copilul tău, nu-ţi va răspunde nimeni, căci pentru el tu vei fi o străină.

LUCREŢIA BADESCU
asistentă socială la „Casa copilului" din Cluj

Atitudini faţă de calificarea tineretului

Instructori plini de răspundere

In fiecare după amiază, odată cu terminarea schimbului, clubul fabricii de confecţii „Tudor Vladimirescu" din oraşul Tg.-Jiu răsună de veselie. Ca la o comandă apar pe mese caiete, cărţi şi creioane.

187 de tineri se califică la locul de muncă. Străduinţa lor de a fi muncitori pricepuţi nu se sfîrşeşte aici. După orele de lucru tinerii se întîlnesc cu lectorii şi instructorii, cu ajutorul cărora pătrund mai repede în tainele meseriei, învaţă cum trebuie să aplice noile metode de lucru.

Tinerii au devenit prieteni cu tovarăşii Constantin Duţă şi Vasile Rovenţa, tehnicieni, care le predau tehnologia confecţiilor, cu tovarăşul Dumitru Marinescu, de la care capătă cunoştinţe privind studiul materialelor, cu tovarăşul Valeriu Miss, mecanic şef, lector la tehnologia mecanică şi desen tehnic mecanic. La desenul tehnic în confecţii cunoştinţele teoretice le predă tovarăşul Alexandru Pîrvu.

— Eh, — spun unii — bine-i să fii profesor. N-ai multă grijă!

Lucrurile nu stau însă aşa de simplu. Lectorii şi instructorii lucrează şi ei în producţie, organizează şi îndrumă activitatea la locurile respective de muncă, răspund de îndeplinirea sarcinilor de plan. Ei sînt preocupaţi continuu de felul în care elevii îşi însuşesc cunoştinţele predate. De cele mai multe ori se string laolaltă, discută despre acest lucru şi stabilesc noi procedee — socotite cele mai bune — pentru însuşirea cu uşurinţă a materialului predat.

Apropierea de tinerii doritori să înveţe a dat roadele aşteptate. Majoritatea tinerilor care urmează cursurile de calificare, printre care, Maria Ferboncu, Nicoliţa Păstae, din secţia lenjerie, Maria Fieraru, Victoria Moruş, de la „canadiene" şi alţii, nu rămîn mai prejos decît cei mai buni muncitori. Ele execută cu mare exactitate operaţii de bună calitate.

Conducerea întreprinderii se interesează îndeaproape de buna desfăşurare a cursurilor de calificare profesională, alocînd sumele necesare pentru plata instructorilor şi lectorilor şi punînd la dispoziţia cursanţilor materialele trebuincioase.

Competiţii de... calificare

— Calificarea? Sigur că ne ocupăm de ea. De ea depinde... Aşa ţi-ar vorbi, fireşte, oricine din conducerea cooperativei meşteşugăreşti „Metalul" din oraşul Tg. Jiu.

Că tinerii calificaţi nu corespund sarcinilor pe care le au, asta e o altă problemă.

Interesant este felul în care unii instructori îşi fac datoria. Mă gîndesc că trebuie să-l imit pe comentatorul sportiv Raul Bart şi n-am nici pic de talent în acest sens. Totuşi să-ncerc, poate că pînă la urmă reuşesc să mă descurc.

Lucrurile stau cam aşa: Dumitru Rădăcină şi Constantin Popeangă, din secţia fierărie-rotărie sînt repartizaţi la instructorul Ion Buzuloiu... de aici la Constantin Işvan.... apoi la Dumitru Popa, şi în cele din urmă, bravo! din nou la Buzuloiu. Dumitrache Gheorghe merge şi el din — să zicem — mînă în mînă, cum merge mingea de fotbal de la jucător la jucător, dar pînă la urmă, dragi cititori, tot neinstruit a rămas.

Gurile rele spun „că-i rău băiatul". O fi, nu zic nu, dar oare cu ce sînt mai buni instructorii care păstrează pentru ei tainele meseriei? Şi oare n-au de zis nimic cei din conducerea cooperativei cu privire la acest ...meci de calificare?

Corespondent
S. SBIRCIOG

„Detalii..."

OPINIA PUBLICĂ

Am fost zilele trecute martorul următoarei scene petrecute în piaţa „28 Martie": la compartimentul de pescărie cîteva persoane îşi aşteptau rîndul pentru a fi servite. După ce a cîntărit un kilogram de peşte, vînzătorul a întins tasul unei femei, gata, gata să-i pună peştele în poală. Femeia a izbucnit: „unde vrei să-l pun? In palmă? De cînd se vinde peştele fără hîrtie?" Vînzătorul, imperturbabil, a aruncat peştele înapoi în ladă: „N-am hîrtie! Ce vrei să-ţi fac? Dacă era prăvălia mea altfel organizam eu lucrurile!" Nimeni n-a spus nimic. Oamenii îşi cumpărau de 25 de bani o bucăţică de hîrtie de la cei doi vînzători particulari aciuiţi la uşa prăvăliei şi abia după aceea se încumetau să tîrguiască peşte.

★

Cu cîteva săptămîni în urmă am văzut în expresul 32 o scenă penibilă: un cheflîu acompaniat de tovarăşii săi de drum se amuzau de prezenţa unei tinere în compartimentul lor. Nimeni din respectivul vagon nu a găsit de cuviinţă că ar fi cazul să intervină pentru a atrage atenţia grupului de scandalagii că vagonul nu este pus numai la dispoziţia lor. Unii erau ...indignaţi că nu se află prin apropiere vreun miliţian.

★

O prietenă mi-a povestit despre sistemul de lucru brevetat de către Oficiul P.T.T.R. Bucureşti 28. Diriginţele acestui oficiu, în dorinţa de a arăta superiorilor săi cît zel depune în efectuarea încasărilor la abonaţii radio, a trimis acestora somaţii pentru plata unei amenzi imaginare de 100 de lei. Amenda aceasta nu este prevăzută în instrucţiunile oficiului. Totuşi, diriginţele nostru nu s-a sfiit să calce aceste instrucţiuni. Rezultatul: oameni puşi pe drumuri pentru a afla de ce au fost amendaţi cu o sută de lei.

★

Adesea personalul care deserveşte autobusul 32, ca de altfel şi mulţi alţi salariaţi ai I.T.B.-ului de pe tramvaie, au o purtare necuviincioasă faţă de public. Rarele intervenţii ale călătorilor sînt îndată „amortizate" de către I.T.B.-işti, care-i „pun la punct" pe călători în timp ce unul încearcă să-i atragă atenţia taxatorului că ar fi cazul să vorbească mai frumos, sau propune şoferului să renunţe a sta zeci de minute la capetele de linii într-o şuetă, toţi ceilalţi călători rămîn indiferenţi de parcă nu s-ar fi întîmplat nimic.

★

Pe strada pe care locuiesc răsună pînă tîrziu noaptea urletele unor difuzoare aparţinînd Casei raionale de cultură „Nicolae Bălcescu". Muzica pe care o difuzează această instituţie tulbură liniştea a şapte străzi dimprejur. Toată lumea este de acord că trebuie făcut ceva. „Ar trebui mers acolo..." „Nu putem dormi noaptea din cauza megafoanelor astea..." Dar totul se rezumă la aceste simple exclamaţii. Pînă acum nimeni n-a „tulburat" lipsa de bun simţ al celor care răspund de megafoanele Casei raionale.

★

La o casă de bilete C.F.R. vezi cum sub nasul tău se vînd tichete cu suprapreţ. Alteori în tramvaie priveşti cu indiferenţă cum oameni tineri „întîrzie" să cedeze locul unei femei bătrîne...

Opinia publică trebuie să se facă mai des simţită, să ia poziţie faţă de lucrurile acestea pe care unii le socotesc mărunte. O mobilizare a opiniei publice împotriva unor neajunsuri ale vieţii noastre cotidiene ar contribui ca acestea să fie eliminate.

M. ZONIS

„Ne descurcăm noi şi anul ăsta"

Ce cantitate de furaje este necesară pentru hrana a 37 bovine, 21 porci mari şi 404 oi? Nu, nu vă invităm să calculaţi dvs.! A calculat la timpul potrivit conducerea gospodăriei colective „Ion Creangă" din comuna Buznea, raionul Tg. Frumos, cînd şi-a întocmit planul de producţie pe anul 1956. Puteţi cel mult să admiraţi exactitatea calculului: 215,4 tone porumb siloz, 617 tone masă verde şi încă altele, iar apoi să cereţi să fiţi conduşi la gropile de siloz. Veţi suferi atunci o penibilă dezamăgire, căci aşa ceva nu există aici.

Aşa stau lucrurile la gospodăria colectivă din Buznea, acum, în plină toamnă, cînd toate gospodăriile sînt preocupate să-şi asigure furajele necesare pentru iarnă. De ce conducerea gospodăriei din Buznea a neglijat această problemă? Cînd îi aminteşti tovarăşului Gh. Lupescu, preşedintele gospodăriei, de furaje, de însilozare, se pricepe de minune să ocolească răspunsul şi să se scuture cu un „lasă că ne descurcăm noi".

Sîntem curioşi să aflăm cum vă veţi descurca, tovarăşe preşedinte! Ia să luăm loc colea, în camera dumitale din sediul gospodăriei şi să „descurcăm" deocamdată problema pe hîrtie. Dumneata, tovarăşe preşedinte, susţii că cu cele 2 vagoane paie, cu 33.800 kg. fîn şi cu cocenii de pe 30 hectare o scoateţi la capăt anul acesta. Ei bine, uite ce arată calculul: furajele ce le aveţi nu vă ajung nici pe jumătate, fără să mai vorbim de slaba lor putere nutritivă. Şi acum un an de zile aţi dat puţină importanţă asigurării furajelor. Să frunzărim puţin registrele să vedem ce rezultate aţi obţinut în sectorul zootehnic. Iată, scrie aici clar: vacile au dat cîte 2 kg. lapte pe zi (în loc de 6—10 kg.), producţia de lînă a fost simţitor scăzută, dar în schimb aţi avut o... mortalitate nepermisă la porci şi viţei şi în plus v-aţi ales cu trei vaci sterpe. Cît priveşte veniturile realizate din sectorul zootehnic, anul acesta ele au fost de 17.000 lei — deci neaşteptat de slabe. Se vede treaba că n-aţi vrut să învăţaţi din această tristă experienţă, pe care, fără remuşcări, vreţi s-o „extindeţi" şi la anul. Nu riscaţi decît ca animalele să scadă ca număr, sau să devină neproductive.

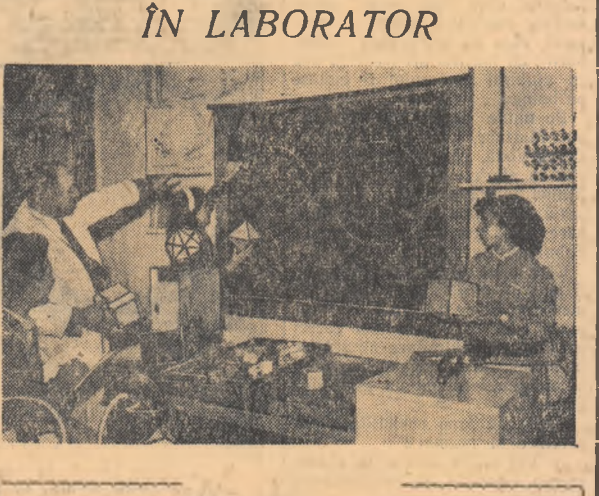
Răspunderea pentru această situaţie revine nu numai conducerii gospodăriei. Este ştiut că organizaţiile noastre de bază U.T.M. din multe gospodării de stat şi colective s-au angajat să fie în fruntea acţiunii de însilozare. Acum şase săptămîni, la o demonstraţie practică de însilozare care a avut loc în regiunea Iaşi, a luat parte şi Vasile Buzatu, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din gospodăria colectivă Buznea. Vasile Buzatu a văzut, şi-a notat, a plecat şi ...a uitat! Şi n-a mai trecut nimeni să-i aducă aminte, nici chiar tovarăşii de la comitetul raional U.T.M. Tg. Frumos, în ciuda faptului că de la sediul gospodăriei pînă la sediul comitetului raional sînt doar 500 metri.

Situaţia existentă în prezent trebuie cît mai grabnic curmată. Este necesar ca porumbul ce se recoltează în prezent să fie tocat şi însilozat. De asemenea să se însilozeze coletele de sfeclă de zahăr şi sfeclă furajeră. In plus ar mai fi necesar să se reamenajeze grajdul care se află în momentul de faţă într-o stare proastă (murdar, cu geamurile sparte).

De ce n-ar fi şi gospodăria colectivă din Buznea în rînd cu celelalte gospodării colective, care acordă toată atenţia asigurării bazei furajere?

I. AGHINEI
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iaşi

ÎN LABORATOR

Unul din laboratoarele bine înzestrate ale Institutului de petrol şi gaze din Bucureşti este cel de mineralogie şi petrografie. In fotografie: tov. profesor Gheorghe Mastacan explicînd în laborator studenţilor din anul I Foraje lecţia „Proiecţia stereografică". La tablă se află studentele Dorina Moldoveanu şi Adriana Cazacu.

Doar un exemplu...

De curînd am citit un articol în „Scînteia tineretului" al cărui conţinut ne-a cutremurat.

Astăzi cînd în patria noastră există o atenţie plină de grijă pentru mame şi copii, un exemplu aşa de dureros, de trist, ca cel pe care-l dă Floarea Indrei, care îşi azvîrle în mîini necunoscute copilul, abandonîndu-l, nu poate fi calificat.

Pe cuprinsul patriei există astăzi numeroase maternităţi şi case de naştere unde personal medical calificat se ocupă cu dragoste de mame şi copii.

Şi se poate spune că fericirea ce se întipăreşte pe feţele mamelor atunci cînd îşi văd pentru prima oară copiii, răsplăteşte din plin străduinţele depuse zi şi noapte de personalul medical.

De curînd, într-unul din saloanele noastre a fost o leuză cu 3 gemeni, mamă a încă 6 copii, lăsaţi acasă în grija soţului, muncitor. Această mamă a 9 copii e un exemplu admirabil de demnitate şi dragoste maternă. Cu toate greutăţile pe care o familie numeroasă ca aceasta le poate avea, totuşi atunci cînd i s-a propus ca 2 dintre cei 3 gemeni să fie găzduiţi provizoriu la Casa copilului, pînă la reglementarea unei locuinţe corespunzătoare — ca o leoaică şi-a strîns cei 3 pui lîngă ea, refuzînd acest ajutor, sub pretextul că fiecare din ei are nevoie de îngrijirile ei speciale: „nici pe Gheorghiţă, nici pe Mateiaş şi nici pe Mariana nu pot să-i dau. Eu trebuie să plec acasă cu toţi trei".

Această atitudine ne-a impresionat şi a impus respectul şi admiraţia noastră şi a celorlalte mame. Acesta este numai unul din numeroasele exemple de dragoste şi devotament al mamelor pentru copiii lor.

Şi totuşi, în timp ce ştiinţa luptă din răsputeri pentru a salva din ghiarele diferitelor boli copiii, exista într-un colţ de ţară o femeie egoistă şi inconştientă care îşi părăseşte copilul pentru satisfacţia unei vieţi deşarte.

Oare Floarea Indrei nu va simţi golul lăsat de copilul ei?

Eu cred că comportarea ei nedemnă de pînă acum se datorează unei rătăciri de moment. Poate că în clipa cînd apar aceste rînduri, gîndurile ei s-au schimbat şi ea regretă profund comportarea avută. Şi dacă într-adevăr aşa stau lucrurile, apoi timpul nu e pierdut: va putea dovedi prin dragostea cu care îşi va creşte copilul că în sufletul ei a simţit în cele din urmă sentimentul matern.

Dr. EUGENIA MATEESCU
directoarea Maternităţii Polizu Bucureşti

Dr. ŞERBANESCU JUNONA
responsabilă de obstetrică şi ginecologie pe Capitală

La deschiderea noului an de învățămînt politic U.T.M.

Ce planuri am...

Mi se pare firesc ca în pragul noului an de învățămînt politic fiecare propagandist să-și pună întrebarea, să se gîndească ce va face — dacă nu în tot cursul anului — măcar în primele luni. Nu am senzația călătorului singuratic care rătăcește pe cărări neumblate. Am experiența anului trecut (am condus un cerc de politică curentă), cunoștințele dobîndite în cursul de instruire a propagandiștilor, iar în fabrică mulți tovarăși cu care mă pot sfătui oricînd.

Totuși mă gîndesc la viitoarea mea muncă — în multe privințe nouă, necunoscută. Voi conduce anul acesta un cerc politic U.T.M. „Să ne cunoaștem patria". Programul cercului — atît de bogat și atrăgător — oferă posibilități pentru discuții interesante, atrăgătoare despre trecutul și prezentul patriei, bogățiile și frumusețile ei — toate acestea îmbinate cu felurite activități în cadrul sau în afara cercului: lecturi, învățarea cîntecelor, excursii, vizite.

Anul trecut vizitele, excursiile — deși foarte îndrăgite de cursanți — au ocupat un loc neînsemnat în activitatea cercului nostru. Am vizionat, de pildă, piesa lui A. Arbuzov — „Ani de pribegie" — în jurul căreia s-au iscat apoi interesante discuții. Bogate în învățăminte au fost și vizitele la unele muzee.

Dar cîte posibilități sînt în București și cît de puțin am folosit aceste posibilități!

M-am gîndit la toate acestea în timp ce răsfoiam programul cercului nostru „Să ne cunoaștem patria". Mi-am și întocmit un plan de activitate, pentru primele lecții în cadrul cercului.

De pildă, la lecția „R.P.R. — scumpa noastră patrie" (textul a și apărut în „Scînteia tineretului") vom citi poezia „Țările mele" de Victor Tulbure și vom învăța cîntecul „Inflorește țara mea" de H. Mălineanu.

O excursie în împrejurimi ar fi foarte instructivă la această temă, dar n-avem cum s-o organizăm așa curînd. Ce-ar fi—m-am gîndit — dacă am face o „excursie" prin toate satele țării, să cunoaștem obiceiurile, construcția caselor, gospodăria și ocupațiile casnice ale moldovenilor și bănățenilor, ale moților și oltenilor... vizitînd „Muzeul satului" de pe șoseaua Kiseleff? !

Sau o altă temă — „Frumusețea și bogăția reliefului patriei noastre". Discuțiile la această temă ar putea fi îmbogățite și completate cu lecturi din Geo Bogza (de pildă din „Tablou geografic") sau din „Romînia pitorească" de Vlahuță. De asemenea am putea învăța balada populară „Miorița" — atît de cunoscută și iubită.

Poporul nostru are cîntece minunate despre frumusețile plaiurilor noastre. Deoarece în cercul nostru sînt și cîteva fete din cadrul fabricii (de altfel, cred, fiecare din noi știe cîte un cîntec) m-am gîndit să îmbinăm lecțiile pe această temă cu învățarea unor cîntece cum ar fi: „Cîntec de spus cu armonica", sau „Eu nu cînt ca știu cînta" precum și cîntecele populare „Trandafir de la Moldova" și „Pe Mureș și pe Tîrnave".

Acum un an, împreună cu mai mulți propagandiști din raionul Gh. Gheorghiu-Dej, am vizitat Doftana. Mi-amintesc cum m-a cuprins fiorul cînd am trecut prin fața celulelor H., unde au suferit timp de ani îndelungați cei mai buni fii ai poporului — comuniștii. Poate numai la Doftana am înțeles cu adevărat ce-au însemnat anii grei de luptă ilegală a partidului. In cadrul lecțiilor despre *„Tradițiile progresiste de luptă ale poporului nostru"* aș vrea să organizez (poate împreună cu celelalte cercuri) o vizitare la Doftana.

Istoria poporului nostru este oglindită în numeroase opere literare. In zeci de cîntece își află vestea poporul nostru eroii săi din toate timpurile. Nenumărate monumente și locuri istorice stau mărturie gloriei multor generații. Mi-am propus să organizez, la lecțiile pe această temă, lecturi din „Scrisoarea III-a" de Mihai Eminescu, poezia „Noi vrem pămînt" de Gh. Coșbuc, „Cîntec de leagăn al Doncăi" de Marcel Breslașu, poezia „Avîntă-te tinerețe" de A. Toma, lecturi din volumul de versuri „1907" al lui Tudor Arghezi și altele. De asemenea să învățăm cîntecele: „Steagul Partidului" și „Sirena lui Roaită". Totodată intenționez să vizităm împreună cu membrii cercului, Muzeul de istorie a partidului.

Am trecut toate aceste acțiuni în planul de activitate al cercului care, fără îndoială, va fi mult îmbogățit în cursul lunilor viitoare. Voi discuta asta și cu membrii cercului.

Cercurile politice U.T.M. „Să ne cunoaștem patria" oferă toate posibilitățile pentru lecții și discuții interesante. In cadrul lor utilul și frumosul se îmbină armonios. Trebuie doar să folosim metode cît mai adecvate, forme cît mai variate de prezentare, de organizare a discuțiilor — să ghicim, aș spune, ce îi interesează, ce doresc să afle cursanții.

LINA CIUREA
propagandistă la sectorul 5, Fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej"-București

-----

Numirea ambasadorului Republicii Populare Romîne la Atena și a ambasadorului Greciei la București

Declarația comună a Guvernului Republicii Populare Romîne și a Guvernului Regatului Greciei, cu privire la reluarea relațiilor diplomatice între cele două țări, semnată la 25 august la Atena, prevedea trimiterea în timpul cel mai scurt posibil, de misiuni diplomatice reciproce cu rangul de Ambasadă la Atena — respectiv București.

La cererea guvernului grec, Guvernul romîn și-a dat agrementul pentru numirea domnului Antoine Poumbouras în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Greciei la București, iar la cererea guvernului romîn, guvernul grec și-a dat agrementul pentru numirea tovarășului Ion Drînceanu în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne la Atena.

Succesul cîntăreților romîni la Geneva

GENEVA 4 (Agerpres). — Cu începere de la 22 septembrie s-a desfășurat la Geneva cel de-al 12-lea Concurs internațional de interpretare muzicală — diferite instrumente și canto — la care au participat aproximativ 300 de candidați din 39 de țări, printre care și Republica Populară Romînă. Acest important eveniment al vieții muzicale internaționale a atras totdeauna numeroși participanți. Incepînd din 1939, în fața juriului concursului s-au prezentat peste 3000 de candidați din 53 de țări.

La canto, soliștii romîni au repurtat frumoase succese, obținînd următoarele premii: Premiul I — bărbați: baritonul Dan Iordăchescu solist al Teatrului de Operă și Balet al R.P.R., laureat al concursurilor internaționale Schumann și Mozart; premiul II — basul Ion Prișcaru, solist al Operei de Stat din Iași, care a împărțit acest premiu cu cîntărețul iugoslav Djurdjevic. Premiul I — voce femei — nu a fost acordat. Premiul II a fost obținut de soprana Teodora Lucaciu, solistă a Ansamblului de cîntece și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne.

Laureații romîni au fost solicitați de posturile de radio și televiziune elvețiene. Au fost organizate de asemenea o serie de recitaluri.

Vizitele delegației municipale iugoslave

In cursul zilei de joi, delegația municipală iugoslavă condusă de Milos Minici, președintele Comitetului Popular al orașului Belgrad, a vizitat întreprinderi ale industriei locale din Capitală.

Insoțiți de ing. Ion Nițu și Vasile Rădan, vicepreședinți ai Sfatului Popular al Capitalei, oaspeții au vizitat întreprinderea de apometre și turnătorie (I.A.T.) și Atelierele centrale I.T.B.

Apoi, delegația Comitetului Popular al orașului Belgrad a făcut o vizită la Comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

Membrii delegației iugoslave s-au interesat de unele probleme ale organizării și atribuțiilor organelor puterii locale de stat, de activitatea deputaților, de participarea cetățenilor la conducerea treburilor obștești.

Conducătorul delegației municipale iugoslave, Milos Minici a împărtășit impresii culese în timpul vizitei în țara noastră. „Inainte de toate, — a spus președintele Comitetului Popular al orașului Belgrad, — țin să subliniez că am rămas adînc impresionați de ospitalitatea și prietenia ce ni s-a arătat. Consider că dragostea și prietenia cu care am fost înconjurați este dovada prieteniei dintre popoarele romîn și iugoslav. Simt că astăzi aceste sentimente sînt mai tari ca oricînd. Am vizitat în aceste zile Bucureștiul, locurile muncitorești, fabrici, școli, parcuri și, în tot locul am văzut un efort deosebit pentru crearea unei vieți mai bune pentru poporul muncitor. Dvs. tindeți spre același țel pentru care luptăm și noi iugoslavii: construcția societății socialiste. Acest țel întărește legăturile dintre popoarele noastre".

ACTUALITATEA *pe scurt*

Parada modei din trei țări

Trompetele au răsunt prelung. De microfon s-au apropiat H. Nicolaide și Fedora Gamberto. In tribune spectatorii își caută o ultimă poziție care să le permită să nu scape nimic...

Bloc-notesurile au fost pregătite. Iubitorii de modă, profesioniștii și amatorii țin pe genunchi blocuri de desen și maldăre de creioane bine ascuțite. Nici o clipă nu trebuie pierdută! Lingă mine, o tînără blondă își consultă înfrigurată prietena dacă vor reuși sau nu să rețină pe hîrtie cele mai tentante modele care vor evolua peste cîteva clipe. Infrigurarea domnește desigur și în culise. E și firesc: e doar primul Festival internațional al modei Interesul stîrnit a întrecut așteptările organizatorilor. E și acesta un indiciu că vor trebui organizate mai des astfel de festivaluri și mai ales invitate și alte țări.

Iar acum... atenție! Orchestra Joe Reiningher s-a „desfășurat"... A apărut primul manechin. Parada model a început...

Ar fi iluzoriu ca în spațiul rezervat acestor rînduri să trec în revistă toate cele 180 de modele prezentate de cooperația din Bulgaria, Ungaria și Romînia. Pentru a vă da însă o imagine asupra genului de modele prezentate la Festival, vă prezentăm alăturat fotografiile cîtorva modele mai reușite. De asemenea promitem să revenim cu noi amănunte și, desigur, cu noi modele, în pagina noastră magazin de duminică.

Iar acuma cîteva momente... Joe Reiningher și orchestra sa atacă muzică de dans. H. Nicolaide, care s-a lăsat antrenat în prezentare, nici n-a observat cînd a coborît de pe scări manechinul acesta înalt, cu trăsături zvelte, care scoate minunat în evidență eleganța costumului de sport: pantaloni strîmți trei sferturi—albaștri, bluză albă-largă, cusută cu mult șic. Se vede de departe că e vorba de un produs al cooperației din R. P. Ungară. Apoi atrage atenția rochia de stofă cu corsaj prelungit, dînd aspectul mai curînd a unei rochii cu două piese, un reușit model al prietenilor bulgari. Se prezintă în continuare un costum bărbătesc cu multe buzunare, buzunărașe, pentru bilete de tramvai, pentru mărunțiș, pentru... etc.

Manechinele cooperației din R.P. Ungaria se disting prin eleganța lor sobră. Croială executată cu mult gust vădește progresul cooperatorilor maghiari. Eleganța costumelor e subliniată de celelalte „accesorii" ale toaletei feminine: genți mici și înguste, lăcuite, în formă de plic fără mîner, pantofi cu tocul pliant (e uluitor saltul făcut de industria de încălțăminte maghiară în ultimul timp). Cooperatorii romîni prezintă printre altele rochii de seară în care predomină motivele folclorului nostru, pardesiuri, costume de toamnă etc. Păcat însă că în goana după „ceva deosebit" creatorii au realizat modele uneori lipsite de utilitate. De exemplu: pardesiu cu mînecă trei sferturi, alteori extravaganța unor modele e lipsită de eleganță, dar... într-adevăr e „originală". Prietenii noștri bulgari ne-au arătat că într-adevăr fac eforturi pentru a crea modele frumoase, elegante. In orice caz Festivalul internațional al modei de la București ne-a bucurat și așteptăm de la organizatori să trimită în magazinele noastre cele mai reușite modele prezentate și desigur noi sărbători ale modei.

Z. M.

Noi filme romînești

Incepînd de vineri 5 octombrie, pe ecranele cinematografelor Patria și București din Capitală, rulează în premieră filmul artistic romînesc de lung metraj „Afacerea Protar", producție a Studioului cinematografic „București", după piesa „Ultima oră" de M. Sebastian.

Filmul, realizat după scenariul scris de Sorana Coroamă, laureată a Premiului de Stat, în regia lui Haralambie Boroș, are în distribuție artiști de frunte ai scenei romînești: Radu Beligan, Ion Fintești, C. Ramadan, Ion Talianu, artiști emeriți ai R.P.R. laureați ai Premiului de Stat, Ion Iancovescu artist emerit al R.P.R. Jenică Constantinescu, Florin Vasiliu și alții.

Impreună cu filmul „Afacerea Protar" rulează o altă producție a Studioului cinematografic „București" — „Fetița mincinoasă", realizată după un scenariu și în regia lui Ion Popescu-Gopo.

La cel de al 10-lea Festival internațional al filmului care a avut loc la Edimburgh (Anglia), între 19 august și 9 septembrie, acest film a fost distins cu „Diplomă de Merit" singura formă de distincție acordată în cadrul Festivalului.

(Agerpres)

Luna marii prietenii

(Urmare din pag. I-a)

pleca numeroși scriitori în centrele de raioane, întreprinderi și sate.

In cursul Lunii prieteniei iubitorii cărții vor avea posibilitatea să găsească în librării, în Editura Cărții Ruse sau a Editurii Tineretului traduceri noi ale unor opere din literatura clasică rusă și sovietică. Astfel vor apare: Trilogia „Copilăria", „La stăpîn" și „Universitățile mele" de M. Gorki, romanele „Energia" de F. Gladkov, „Pădurea rusească" de Leonid Leonov, în limba maghiară romanul „Infrîngerea" de A. Fadeev, „Schițe și nuvele" de V. Ovecikin, poemul „Viteazul în piele de tigru" de Șota Rustaveli, în limba sîrbă va apare nuvela „Raza verde" de V. Sobolev și altele.

Pe scenele teatrelor din București și provincie vor putea fi vizionate în premieră sau reluare spectacole și opere ruse și sovietice.

Una din manifestările importante ale Lunii prieteniei va fi și „Festivalul filmului sovietic". El va fi organizat în București și orașele mai importante din țară. Cu acest prilej pe ecranele cinematografelor noastre vor rula numeroase premiere, creații recente ale studiourilor sovietice ca „Volnița", „Dosarul 306", „Soarta toboșarului", „Bulevardul principal", „Doi căpitani", „Fiul", „Rude străine" și altele.

In colaborare cu organele C.C.F.S. se vor organiza pe discipline sportive diverse concursuri dotate cu Cupa prieteniei romîno-sovietice, tradiționala ștafetă a prieteniei și crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie".

La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din București se va deschide expoziția „Al 6-lea plan cincinal al Uniunii Sovietice". Expozitii cu aceeași temă se vor organiza în cadrul Lunii prieteniei în toate centrele de regiuni.

O contribuție de seamă la manifestările organizate o va da delegația sovietică care ne va vizita țara cu acest prilej. Membrii delegației sovietice vor ține conferințe, se vor întîlni cu oameni de știință și cultură cărora le vor împărtăși din experiența muncii lor. Cu mare interes sînt așteptate întîlnirile tineretului și ostașilor noștri cu eroul Uniunii Sovietice, Meresiev.

Pentru susținerea diferitelor acțiuni au fost editate diverse materiale documentare, caiete culturale, materiale pentru seri literare, expoziții tipărite, fotogazete, plicuri cu fotografii și diafilme, care vor ilustra realizările Uniunii Sovietice în construirea comunismului.

In cursul Lunii prieteniei vor avea loc și în Uniunea Sovietică numeroase manifestări închinate acestei sărbători.

La invitația V.O.K.S.-ului o delegație de oameni ai culturii din R.P.R. vor pleca în Uniunea Sovietică pentru a ține conferințe despre succesele științei, literaturii și culturii romînești.

De asemenea se vor organiza concerte simfonice închinate creației lui George Enescu iar pe scenele unor teatre sovietice se vor juca piese romînești.

Studenții și aspiranții romîni aflați în Uniunea Sovietică pentru studii vor organiza serate, seri culturale și se vor întîlni cu studenții, elevii și oameni ai muncii sovietici, cărora le vor împărtăși din munca poporului nostru.

Intrebare: Ce forțe artistice sovietice ne vor vizita țara?

Răspuns: In cadrul acordului cultural vor sosi în țara noastră, în cursul Lunii prieteniei unii dintre cei mai de seamă reprezentanți ai artei sovietice, printre care celebrul violonist de renume mondial David Oistrah, artist al poporului din U.R.S.S.

De asemenea, tot în cadrul acordului cultural va pleca în Uniunea Sovietică și un grup de artiști romîni.

Intrebare: Se vor organiza manifestări destinate tineretului?

Răspuns: Desigur. In colaborare cu organizațiile U.T.M. se vor organiza în rîndurile tineretului conferințe, discuții și simpozioane despre eroismul tineretului sovietic în construirea comunismului, întîlniri cu tinerii romîni care au învățat în Uniunea Sovietică, matineuri și seri literare pe tema: „Să cunoaștem scriitorii sovietici".

Membrii delegației romîne care a participat la lucrările de desțelenire din Kazahstan vor vorbi tineretului din Capitală și provincie despre viața nouă din acele locuri.

De asemenea se va organiza un intens schimb de scrisori, fotografii și albume între tineretul romîn și sovietic.

A.R.L.U.S., Ministerul Invățămîntului și U.T.M. vor organiza pentru elevii școlilor medii din toată țara un concurs de desen și literar pe tema: „Prietenia romîno-sovietică". Cele mai bune lucrări urmează să fie premiate.

Intrebare: Prin ce se deosebește de anii trecuți sărbătorirea din acest an a Lunii prieteniei romîno-sovietice?

Răspuns: Manifestările organizate în cadrul Lunii prieteniei din acest an vor fi orientate mai mult în direcția împărtășirii concrete a experienței sovietice în diferite domenii de activitate. Astfel vom organiza la București, împreună cu Ministerul Invățămîntului, Sindicatul învățămîntului și Institutul de cercetări pedagogice, o conferință științifică privind politehnizarea învățămîntului, la care vor participa pedagogi din întreaga țară, cît și membri ai delegației sovietice care ne vor vizita țara.

Tot pe această linie vor avea loc cîteva întîlniri la punctele de frontieră cu U.R.S.S între cetățenii romîni și sovietici, cît și schimburi de delegații între unele orașe din R.P.R. și U.R.S.S.

In pragul Lunii prieteniei romîno-sovietice poporul nostru își exprimă nemărginita recunoștință față de poporul sovietic pentru ajutorul ce ni-l acordă și îi urează noi succese în opera măreață de construire a comunismului și apărare a păcii în lume.

O caravană puțin obișnuită

Intr-una din diminețile sfîrșitului de septembrie, pe minunata Vale a Prahovei și-a făcut apariția o caravană puțin obișnuită: mașinile purtau un grup de vînători germani care au întors vizita făcută cu două luni în urmă de vînătorii romîni. Adevărata emoție a vînătorilor începe însă în clipa cînd caravana pornește spre Lăpușna, unde va începe vînătoarea de cerbi.

Din ziua următoare încep încercările. Cerbul este foarte sensibil și recepteaza cu o ușurință uimitoare cel mai mic zgomot. Dacă vîntul bate spre el, zadarnic încerci să te apropii. Multă trudă, urcuș greu, veghe atentă și, îndeosebi, răbdare de fier. Calități de care vînătorii au trebuit să facă uz și în zilele următoare, la interesanta vînătoare de urși și mistreți din împrejurimile Bistriței.

...De acum spre Delta Dunării, în împărăția zburătoarelor, la examenul măiestriei vînătorești. Sfîrșitul vînătoarei este și un prilej de... bilanț: 5 urși, 3 mistreți, 1 lup, 1 cerb și vînat diferit specific Deltei. Apoi din nou la București și de aici spre țară, purtînd amintiri de neuitat. Aceasta a ținut s-o sublinieze și Hans Schotte — conducătorul grupului de vînători germani — care a spus printre altele: „Noi am văzut aici locuri minunate, și am fost primiți cu căldură frățească. Intorși în țara noastră, vom face ca impresiile acestei călătorii să fie aflate de cît mai mulți oameni, conștienți că prin aceasta aducem un serviciu prieteniei dintre R.P.R. și R.D. Germană, țări surori pe drumul construirii socialismului".

V. I. Lenin: Opere, vol. 30

Recenzie la volumul apărut în Editura de stat pentru literatură politică

Dintre articolele și cuvîntările lui Lenin incluse în acest volum, enumerăm: „Scrisoarea către C.C. al P.C. din Germania în legătură cu sciziunea", „Despre dictatura proletariatului", „Economicul și politicul în epoca dictaturii proletariatului", „Raportul politic al C.C. la cea de a VIII-a Conferință a Partidului Comunist (bolșevic) din Rusia", „Cuvîntarea rostită la primul Congres al comunelor și artelurilor agricole", „Cuvîntarea rostită la Conferința fără partid din raionul Blagușe Lefortovo", „Insemnările unui publicist", „Raportul la Congresul al IX-lea al P.C (b)" și altele.

Scrise în focul luptelor revoluționare articolele și cuvîntările lui Lenin sintetizează experiența partidului comunist și a organizațiilor sovietice dobîndită în ciocnirile cu dușmanii interni și externi Multe scrisori ale lui Lenin privesc problemele războiului și păcii, ale conducerii fronturilor și ale organizării rezistenței din spatele frontului. In aceste scrisori Lenin face o temeinică analiză a situației și a condițiilor complexe în care se desfășura lupta în Rusia, dezvăluie forțele motrice de dezvoltare a procesului revoluționar, explică științific cauzele care au dus la zdrobirea armatelor lui Kolceak, Iudenici și Denikin și prevede perspectivele strălucite de dezvoltare a revoluției ruse. Arătînd că războiul este continuarea politicii cu alte mijloace, Lenin scoate în evidentă faptul că politica de asuprire și jaf pe care o duc imperialiștii trezește la luptă masele largi populare împotriva acelora care îi mînă în război. In cuvîntările sale ținute în fața oamenilor muncii precum și în articolele publicate. Lenin evidențiază faptul că victoriile Armatei Roșii se datorau în primul rînd justeței cauzei pentru care lupta, sprijinului acordat de către zecile de milioane de muncitori și țărani.

Revoluția din Rusia s-a bucurat de succes — arată Lenin — tocmai pentru faptul că clasa muncitoare a știut să antreneze în vîrtejul revoluției mase largi de oameni ai muncii, chiar dacă ei erau legați de proprietate și tindeau necontenit către aceasta. Proletariatul rus a reușit să zdrobească contrarevoluția, deoarece a știut să închege alianța cu țărănimea și cu toate celelalte pături sociale interesate în eliberarea de dominația capitalului. Referindu-se la cauzele cele mai adînci care au dus la victoriile asupra lui Kolceak și Iudenici și asupra intervenționiștilor străini, Lenin consideră capacitatea clasei muncitoare de a mobiliza la luptă revoluționară și celelalte pături sociale drept baza tuturor succeselor obținute. El spune că victoria în revoluție poate fi asigurată „....numai atunci cînd clasa care o desfășoară este capabilă să ducă după sine majoritatea populației" (pag. 164).

Generalizînd experiența luptelor revoluționare, trăgînd învățăminte din acestea, Lenin scria în „Doi ani de existență a puterii sovietice" că „...numai participarea muncitorilor la conducerea generală a statului ne-a dat posibilitatea să rezistăm în pofida unor nemaipomenite greutăți, și ca numai mergînd pe această cale vom obține victoria deplină" (pag 113).

Clasa muncitoare din Rusia a reușit să înfrîngă contrarevoluția și pentru că a fost sprijinită de întreg proletariatul internațional care considera susținerea puterii sovietice ca o cauză a sa proprie. In principalele țări capitaliste mișcarea muncitorească s-a solidarizat cu lupta sovietelor, a creat soviete ale muncitorilor și soldaților în propria lor țară. Astfel s-au petrecut lucrurile în Germania, în Ungaria și în alte țări. Lenin arată că apărarea Revoluției din Octombrie devenise o problemă nu numai a proletariatului rus, ci a întregii clase muncitoare de pretutindeni.

Dacă Lenin a subliniat în cuvîntările sale ținute în zilele grele ale intervenției necesitatea antrenării maselor largi populare și folosirea specialiștilor burghezi în lupta pentru zdrobirea contrarevoluției, după victoria armată asupra dușmanilor Lenin a arătat că soarta revoluției sovietice depinde de participarea largă a tuturor muncitorilor și țăranilor precum și a celorlalte pături sociale, la construcția pașnică. Lenin cerea în același timp intensificarea activității politice a comuniștilor. In preajma celui de al IX-lea Congres al P.C. (b), în „Scrisoarea către toate organizațiile P.C. (b) din Rusia" Lenin scria că pentru atingerea scopului principal al puterii sovietice trebuie „...să asigurăm în și mai mare măsură, și mai larg, și mai repede, și mai bine «participarea muncitorilor ca element precumpănitor» în aparatele noastre, — să atragem și mai mulți muncitori și țărani muncitori la conducerea industriei și a economiei naționale în general, — să atragem nu numai pe unii muncitori și țărani, nu numai pe cei care s-au dovedit a fi cei mai buni în muncă, să atragem neapărat intr-o măsură mai mare **sindicatele**, să atragem apoi conferințele fără partid ale muncitorilor și țăranilor, să atragem pînă la unul (deoarece la noi sînt extrem de puțini) pe toți specialiștii burghezi... — să facem în așa fel ca, potrivit cerințelor programului nostru masele noastre muncitoare să învețe de la ei cu adevărat și în același timp să facă posibilă înfăptuirea «muncii tovărășești, în comun a specialiștilor burghezi, umăr la umăr cu masa muncitorilor de rînd, conduși de comuniștii conștienți (cum spune programul partidului nostru), iată care sînt principalele noastre sarcini practice" (pag. 397).

Din cele de mai sus reiese clar că în concepția leninistă despre organizarea societății socialiste, socialismul este orînduirea socială care asigură cele mai bune condiții de dezvoltare a activității și talentelor celor mai largi mase ale poporului. Reiese de asemenea importanța excepțională pe care o acorda Lenin după înfrîngerea intervenției și contrarevoluției, organizării muncii, productive, pașnice a maselor populare.

Așa cum au subliniat Documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. latura constructivă creatoare este latura principală a luptei pentru realizarea societății socialiste. Incă în februarie 1920, în răspunsul dat corespondentului ziarului englez „Daily Express", imediat după ridicarea blocadei economice, Lenin scria: „Considerăm că această măsură (ridicarea blocadei — n.n.) constituie un mare pas înainte. Ni se deschide astfel posibilitatea **să trecem de la războiul impus de guvernele capitaliste ale Antantei la construcția pașnică**. Și acesta este lucrul cel mai important pentru noi". (s.n. pag. 359).

Apare evident faptul că războiul sîngeros și teroarea au fost impuse puterii sovietice de forțele interne și externe, de intervenția brutală a Antantei în treburile interne ale Rusiei Sovietice. Incă de la apariția sa, puterea sovietică și-a afirmat dorința sa de pace. In decursul intervenției, sovietele au propus în repetate rînduri încetarea ostilităților militare. Politica de pace a sovietelor — atunci ca și acum — nu izvora din anumite considerente speciale, tactice, ci din însuși caracterul puterii sovietice, din calitatea ei de stat al muncitorilor și țăranilor.

In răspunsul dat corespondentului ziarului american „New-York Evening Journal" Lenin arăta că sovietele și-au proclamat în mod oficial intențiile lor pașnice, că scopul lor este „conviețuire pașnică cu popoarele, cu muncitorii și cu țăranii tuturor națiunilor, care se trezesc la o viață nouă, la o viață fără exploatare, fără moșieri, fără capitaliști, fără negustori" (pag. 356).

Intr-adevăr imediat după încetarea luptelor sîngeroase și chiar în timpul desfășurării acestora, sovietele au folosit orice moment de răgaz pentru refacerea economiei naționale adusă în stare de ruină. Lenin spunea că nu e vorba de o simplă refacere a economiei Rusiei, ci de o refacere a ei pe o bază nouă. „A reface — scria Lenin în cuvîntarea sa la a II-a consfătuire a subsecțiilor extrașcolare — este sarcina noastră fundamentală, dar noi nu putem să refacem pe vechea bază economică și tehnică". (pag. 368).

Planul de electrificare întocmit în anul 1920 marchează începutul refacerii economiei naționale pe baza tehnicii celei mai noi. Problemele ce stăteau în fața puterii sovietice pornită pe drumul refacerii economiei distruse, pe drumul construirii bazei economice a noii orînduiri erau deosebit de complexe și grele. Lenin numește strădania clasei muncitoare și a aliatului ei țărănimea pentru refacerea țării, efortul depus de partid și organele sovietice drept un război nesîngeros împotriva ruinei, distrugerii și mizeriei, tot atît de greu sau chiar mai greu decît războiul civil. („Victoriile militare sînt mai ușor de obținut decît victoria economică". — pag. 396). Intreaga economie a Rusiei era dezorganizată, transporturile erau întrerupte, populația suferea de foame și ducea lipsă de combustibil — și tocmai în aceste condiții trebuia desfășurată lupta pentru construirea noii baze economice a societății. Rodnica muncă dusă de organizațiile de partid și sovietice în rîndurile maselor de muncitori, atașamentul lor față de orînduirea socialistă au dus la un avînt al activității maselor nemaiîntîlnit în istorie, la apariția subotnicelor, a muncii comuniste pentru întărirea puterii sovietice. Clasa muncitoare și masele de mici producători au fost trezite — prin activitatea de zi cu zi a partidului comunist, a sovietelor, sindicatelor, a organizației revoluționare de tineret etc. — la o activitate politică intensă, la construirea conștientă a vieții noi.

Vorbind despre soviete ca formă politică nouă de organizare a statului, Lenin subliniază superioritatea democrației sovietice față de democrația burgheză. Unul din neajunsurile democrației burgheze scos în evidență de Lenin este caracterul ei formal. Ea recunoaște egalitatea indivizilor din societatea capitalistă, dar această egalitate are un caracter iluzoriu deoarece muncitorii și țăranii nu-și pot exercita practic drepturile și libertățile cetățenești recunoscute de constituție, întrucît nu le sînt asigurate condițiile materiale pentru aceasta. Nu poate exista nici o egalitate între muncitorii industriali și patroni, între proletarii agricoli și fermierii capitaliști.

Democrația sovietică, bazată pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, este adevărata democrație pentru masele largi de muncitori și țărani, pentru toți oamenii muncii eliberați de exploatare și asuprire națională. Pentru prima dată în istorie, arată Lenin în „Despre sarcinile mișcării femeilor muncitoare", puterea sovietică a asigurat adevărata egalitate a femeii cu bărbatul antrenînd masele de femei la munca productivă și la activitatea social-politică.

Prin gradul în care atrage la conducerea țării pe toți oamenii muncii, prin existența unei garanții materiale a tuturor drepturilor constituționale democrația sovietică este superioară tuturor democrațiilor burgheze. Documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și măsurile luate de partid și guvernul sovietic după Congres dovedesc continua dezvoltare a democrației sovietice.

Conținutul variat al articolelor și cuvîntărilor cuprinse în prezentul volum reflectă activitatea multilaterală, teoretică și practică desfășurată de V. I. Lenin. De la lucrările în care se ocupă de fundamentarea teoretică, principială a problemelor perioadei de trecere („Economicul și politicul în epoca dictaturii proletariatului") pînă la rezolvarea cerințelor practice imediate ale maselor, ca problemele aprovizionării, a luptei împotriva mizeriei etc., de la problemele mișcării trupelor pe front pînă la problemele organizării învățămîntului pe baza ideologiei socialiste, de la problemele păcii și coexistenței între state cu orînduiri sociale diferite și pînă la problemele mișcării socialiste mondiale, Lenin le-a acordat tuturor atenția cuvenită ca părți și aspecte ale construcției vieții noi.

Una din preocupările centrale ale lui Lenin, care apare în multe din articolele cuprinse în volumul 30, este problema întăririi alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. In numeroase cuvîntări Lenin a arătat că țărănimea și-a exprimat adeziunea la orînduirea sovietică prin sprijinirea practică, reală a sovietelor împotriva gărzilor albe. El a arătat însă că construirea socialismului, care nu poate fi concepută fără desființarea claselor, cere ridicarea alianței dintre muncitori și țărani pe o bază nouă: „...trebuie să-i faci pe **toți acești oameni ai muncii**" (pag. 96).

Acest lucru nu poate fi realizat printr-un simplu act de expropiere sau naționalizare cum s-a procedat cu clasele exploatatoare, cu moșierii și capitaliștii. Această sarcină — spune Lenin — „poate fi îndeplinită numai printr-o reconstrucție a întregii economii sociale, prin trecerea de la mica gospodărie producătoare de mărfuri, gospodărie individuală, izolată, la marea gospodărie obștească" (pag. 96).

Lenin consideră aceasta un proces de durată în care trebuie schimbată între altele și mentalitatea micului producător, conștiința lui. Colectivizarea agriculturii se face concomitent cu reeducarea socialistă a milioane de oameni ai muncii. In munca de socializare a agriculturii — arată Lenin — trebuie respectat principiul liberului consimțămînt, trebuie găsite formele și metodele cele mai potrivite pentru a-l decide pe țăran să treacă de la gospodăria individuală la marea gospodărie socialistă. In „Proiectul de hotărîri și directive cu privire la cooperație" din ianuarie 1920, Lenin recomanda „Sprijinirea mai largă a diferitelor forme de cooperație de producție concomitent cu dezvoltarea deosebită a inițiativei locale și cu încurajarea formelor superioare ale agriculturii și ale meșteșugarilor" (pag. 298).

Lenin formulează cu claritate care este raportul dintre partid și mase, care este rolul partidului în generalizarea experienței acestora, în antrenarea și mobilizarea lor, subliniază necesitatea învățării din activitatea revoluționară a maselor precum și necesitatea ridicării nivelului activității politice a tuturor membrilor de partid. In „Scrisoarea către organizațiile P.C. din Rusia cu privire la pregătirile congresului" Lenin scrie: „...trebuie să aducem la Congres **experiența practică** a construcției economice, experiență care să fie aprofundată și **prelucrată** cu atenție prin munca comună, prin eforturile unite ale tuturor membrilor de partid" (pag. 396).

In conducerea partidului Lenin respecta întru totul democrația internă de partid, urmărea promovarea activității revoluționare a tuturor membrilor de partid. Congresul al XX-lea al P.C.U.S. criticînd cultul personalității lui I. V. Stalin a restabilit principiile leniniste de conducere a partidului, a hotărît lichidarea urmărilor dăunătoare ale cultului personalității, lărgirea și perfecționarea democrației sovietice.

Prin bogatul lor conținut de idei, prin reliefarea cu toată tăria a rolului maselor atît în războiul civil cît și în construcția pașnică, prin normele vieții de partid și sovietice enunțate în diferite scrieri, prin îndemnul la cunoașterea și generalizarea activității practice concrete a maselor, prin tezele despre alianța clasei muncitoare cu țărănimea și despre socializarea agriculturii (atragerea atenției asupra inițiativei creatoare a maselor în descoperirea formelor de cooperație), prin tezele coexistenței pașnice enunțate și de data aceasta, cunoașterea și studierea lucrărilor cuprinse în volumul 30 al operelor este de un real folos în munca noastră pe tărîm economic și ideologic, în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de al doilea Congres al P.M.R., pentru construirea socialismului în patria noastră.

D. ALBA

DE PESTE HOTARE

Alegerea biroului Adunării Naționale a Franței

PARIS 4 (Agerpres). — La ședința din 3 octombrie a Adunării Naționale a Franței a fost ales biroul alcătuit din șase vicepreședinți, 14 secretari și 3 chestori. Alegerile s-au făcut după principiul reprezentanței proporționale a grupurilor parlamentare. Prim vicepreședinte a fost ales comunistul Roger Garaudy, Marie Claude Vaillant Couturier, membră a partidului comunist, a fost aleasă de asemenea vicepreședinte. Dintre cei 14 secretari, trei sînt comuniști.

Primul spectacol al artiștilor sovietici la Londra

LONDRA 4 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 3 octombrie a început la Teatrul regal de operă „Covent Garden" din Londra turneul trupei de balet al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. Spectatorii englezi au asistat la spectacolul de balet „Romeo și Julieta" de S. Prokofiev.

Spectacolul prezentat de maeștrii baletului sovietic a fost urmărit de peste 2.000 de persoane. La spectacol au asistat de asemenea primul ministru al Marii Britanii, sir Anthony Eden, cu soția, membri ai guvernului, fruntași ai vieții politice și obștești.

Poporul coreean întîmpină cu căldură delegația Republicii Populare Romîne

(Urmare din pag. 1-a)

i-a înmînat un dar. Era tovarășa Li En Nak salvată de la moarte de medici romîni care au lucrat în spitale coreene.

Membrii delegației Republicii Populare Romîne au vizitat apoi spitalul din localitate unde lucrează o echipă sanitară formată din medici romîni. Clădirea spitalului, distrusă în timpul războiului a fost refăcută datorită ajutorului material acordat de țara noastră. Realizările medicilor romîni în domeniul asistenței și educației sanitare a populației, cît și al activității științifice sînt cunoscute de populația coreeană. La spitalul din Nampho vin pacienți din cele mai îndepărtate colțuri ale Coreei. Colectivul de medici romîni a studiat o serie de boli locale și a organizat pe baza rezultatelor obținute o conferință medicală regională la care au participat numeroși medici coreeni.

Membrii delegației Republicii Populare Romîne au vizitat de asemenea uzina de metale colorate din Nampho. La mitingul care a avut loc aici, directorul fabricii a rostit un scurt cuvînt de bun sosit. Răspunzînd, tovarășul Alexandru Moghioroș a arătat că poporul romîn este alături de poporul coreean în munca sa de reconstrucție pașnică și a urat noi succese harnicului colectiv al uzinei. Orchestra ansamblului artistic al uzinei a executat cîteva melodii populare romînești la instrumentele oferite în dar de colectivul de muncitori al uzinelor „23 August" din București.

După miting delegația s-a îndreptat spre halele fabricii și construcțiile noi. Uzina ridicată încă în anul 1908 de capitaliștii japonezi a fost un mijloc de exploatare a bogățiilor țării și a poporului coreean. Din cele povestite de directorul fabricii reiese că doar într-un singur an, 1944, au fost produse și trimise în Japonia 6.000 tone cupru, 52 tone argint, 5.200 tone zinc și altele. Distrusă complect în timpul războiului de peste 3.000 bombe de calibru greu uzina a fost refăcută cu ajutorul Uniunii Sovietice și acum își lărgește producția. In acest an valoarea producției întrece cu 28 la sută pe aceea a anului 1949. In timp ce membrii delegației vizitau fabrica, inginerul Kim Kuan s-a apropiat de ei și le-a adresat cîteva cuvinte în limba romînă. Inginerul Kim Kuan a învățat în Romînia. In timpul studiilor a făcut practica la Baia Mare acumulînd cunoștințe folositoare pe care le aplică acum. In cursul după-amiezii delegația s-a întors la Phenian. Seara, membrii delegației Republicii Populare Romîne au participat la o recepție oferită de ambasadorul Republicii Populare Romîne în Republica Populară Democrată Coreeană, Anton Tatu-Jianu.

★

PHENIAN 4 (Agerpres). — Agenția centrală telegrafică coreeană transmite: La 3 octombrie, membrii delegației Republicii Populare Romîne au vizitat regiunile industriale Kusan și Supun, situate în nordul provinciei Pyungan.

Delegația, care era însoțită de premierul Kim Ir Sen, a fost întîmpinată pe peronul gării din Kusan de către Su Ciun Sik, președintele Comitetului provinciei Pyungan al Partidului Muncii din Coreea, precum și de alte personalități locale ale partidului și guvernului și ale organizațiilor obștești. Zeci de mii de cetățeni au venit în întîmpinarea membrilor delegației.

★

In timpul vizitei pe care au efectuat-o la uzina din Kusan, oaspeții au examinat cu mult interes instalațiile uzinei apreciind în mod deosebit munca depusă de muncitori, care nu și-au întrerupt lucrul nici în timpul războiului și au reușit să realizeze sarcinile prevăzute în planul economic de trei ani. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a felicitat pe muncitori pentru succesele obținute.

In după amiaza aceleeași zile, delegația a vizitat de asemenea centrala electrică din Supun, iar seara a participat la banchetul oferit de Comitetul Popular al provinciei Pyungan.

Intrevederile lui D. T. Șepilov la New-York

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 octombrie D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a vizitat pe Dag Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., cu care a avut o lungă convorbire.

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 octombrie D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe dr. M. Favzi, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Egipt, cu care a avut o lungă convorbire.

Egiptul a biruit blocada economică organizată de puterile occidentale

CAIRO 4 (Agerpres). — Ziarele publică declarația ministrului de Finanțe al Egiptului, Abdel Moneim El Kaisuni, care a subliniat că Egiptul a biruit cu succes dificultățile economice pe care puterile occidentale au încercat să i le creeze după naționalizarea Companiei Canalului de Suez. Aceste puteri, a spus ministrul, s-au străduit să organizeze o blocadă economică împotriva Egiptului, printre care înghețarea fondurilor sale în lire sterline, dolari și franci. Unele bănci din Egipt au încercat să împiedice finanțarea recoltării bumbacului. Taxele de asigurare pentru vasele care trec prin Canalul de Suez sau intră în porturile egiptene au fost sporite cu 350 la sută. Cu toate acestea, înghețarea fondurilor din străinătate, a arătat Kaisuni, „nu a adus prejudicii prea mari comerțului exterior al Egiptului, întrucît noi ne-am bizuit pe acordurile de plăți încheiate cu o serie de țări și pe relațiile cît se poate de bune cu acestea. In afară de aceasta Egiptul dispune de rezerve de aur considerabile, iar în ultimul timp a reușit să sporească și rezervele de valută străină. Noi am retras de asemenea 15 milioane de dolari care reprezintă o parte din depunerile noastre la fondul valutar internațional. Datorită acestui fapt, și ținînd seama de rezervele libere de valută străină, se poate spune că există posibilitatea asigurării necesităților de import ale țării".

Ministrul a arătat în continuare că băncile au fost însărcinate să asigure finanțarea recoltării bumbacului, guvernul egiptean acordîndu-le la rîndul său, sprijinul necesar în acest domeniu. Datorită măsurilor adoptate, finanțarea recoltării bumbacului s-a desfășurat normal în luna septembrie.

Kaisuni a subliniat că anumite țări occidentale au recunoscut că este în propriul lor interes să micșoreze taxele de asigurare și transport prea ridicate. Ministrul a declarat în încheiere că în ansamblu, situația economică a Egiptului este cu totul satisfăcătoare.

Vizita președintelui Tito în U.R.S.S.

YALTA 4 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 4 octombrie, oaspeții iugoslavi care se află pe litoralul de sud al Crimeei s-au odihnit la reședințele care le-au fost rezervate.

In cursul zilei, Iosip Broz Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, cu soția, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., au vizitat combinatul „Massandra".

Oaspeții iugoslavi și conducătorii sovietici au vizitat secțiile întreprinderii interesîndu-se de procesul de producție. Explicațiile au fost date de I. N. Okolelov, inginerul-șef al combinatului.

In aceiași zi la vila guvernamentală de lîngă Yalta a avut loc un prînz în cinstea oaspeților iugoslavi. Prînzul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Sărbătorirea lui G. Enescu la Moscova

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: Cercurile muzicale din capitala Uniunii Sovietice sărbătoresc cea de-a 75 a aniversare a nașterii cunoscutului muzician romîn George Enescu. In legătură cu acest eveniment, în seara zilei de 4 octombrie în Sala mare a conservatorului „P. I. Ceaikovski" a avut loc o seară a muzicii romînești organizată de postul de radio Moscova împreună cu Filarmonica de Stat din Moscova.

Scrisoare din R.P.D. Coreeană — Prietenia noastră

In copilărie cunoșteam Romînia numai din hărți. Acum însă cunosc bine minunata capitală a Romîniei, leagănul culturii poporului romîn — București, precum și alte locuri din frumoasa țară de pe Dunăre. Nu-i cunosc numai munții, apele și cîmpiile. Am cunoscut poporul romîn, tineretul său, gîndurile și năzuințele sale, voința sa de neclintit care-i călăuzește pașii pe drumul vieții noi și sentimentul de prietenie frățească pe care el îl nutrește pentru țara mea.

I-am cunoscut pe frații noștri romîni mai ales în timpul războiului de eliberare a patriei purtat de poporul coreean. In zilele acelea aspre, sprijinul fraților romîni, ajutorul lor material și moral de neprețuit, activitatea nobilă a lucrătorilor medicali romîni ne-au însuflețit și mai mult în lupta noastră dreaptă. In fiecare obiect trimis de către prietenii romîni simțeam sentimentul de dragoste și prietenie pe care-l nutresc ei pentru noi.

Dar nu numai în timpul războiului poporul romîn ne-a dat un ajutor mare. Frații romîni acordă poporului coreean un sprijin material și tehnic de neprețuit în refacerea postbelică, în reconstruirea orașelor și satelor, a uzinelor și școlilor distruse de război.

In inimile coreenilor va trăi veșnic recunoștința față de voi frați romîni. Zi de zi se întărește și devine tot mai puternică prietenia, solidaritatea care leagă popoarele noastre.

Cîte exemple de prietenie nu s-ar putea da! Eu voi povesti doar o întîmplare la care am fost martor și care — cred — simbolizează trăinicia legăturilor dintre popoarele noastre.

...Era în toiul războiului. Intr-o dimineață, pirații americani ai văzduhului au aruncat mine de calibru mic pe ogoarele unui sat. In perioada aceea, țăranii lucrau pe ogoare numai în timpul nopții. De aceea cîmpurile de orez trebuiau din vreme curățate de mine, pentru a se putea efectua lucrările gricole.

Sumecîndu-și pantalonii, primul a ieșit pe ogor țăranul Pak, activist, membru al Partidului Muncii din Coreea. Il urmară și alți consăteni. Ei începură să curețe cu mare atenție și încordare semănăturile de acele obiecte infernale. Deodată se produse o explozie asurzitoare. Țăranul Pak se prăbuși plin de sînge la pămînt.

...Avînd febră mare, Pak se zvîrcolea în patul spitalului. Printre buze îi șuera o respirație sacadată și cuvinte neînțelese: aiurea. Din timp în timp, durerile mari îi chinuiau corpul. Pierduse mult sînge și trebuiau luate măsuri de urgență pentru a-l salva.

Văzînd acest lucru, sora de caritate, romînca Natalia, nu mai stătu pe gînduri. Ea luă repede un tub de cauciuc și își strînse cu el mîna stîngă mai sus de cot, iar cu dreapta luă o seringă mare, introduse acul în vena umflată și începu să-și scoată sînge. Ea pălea văzînd cu ochii, dar un zîmbet blînd continua să-i lumineze chipul obosit.

...Cînd termină transfuzia de sînge, sora Natalia ne rugă pe toți să ieșim pentru a nu-l deranja pe rănit. Numai după aceea se duse să se culce, deoarece se simțea slăbită.

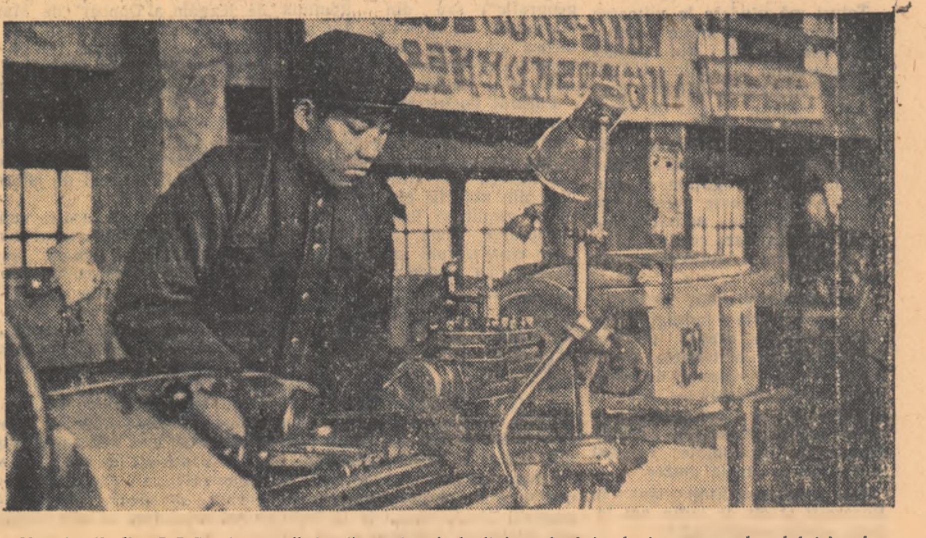
Am fost sguduit de abnegația acestei surori romînce. Această întîmplare mi s-a întipărit în minte pentru totdeauna.

Ce a îndemnat-o pe sora Natalia să săvîrșească această minunată faptă? Eu cred că numai sentimentul năzuinței comune a popoarelor iubitoare de pace și libertate, care s-au ridicat la luptă împotriva celor ce doresc să arunce lumea întreagă în prăpastia unui nou măcel mondial.

Năzuința de pace este astăzi năzuința fierbinte comună a oamenilor simpli din lumea întreagă.

Chiar dacă nu ne cunoaștem personal, dacă avem obiceiuri oarecum diferite de viață și ne despart geograficește multe mii de kilometri, în inima popoarelor coreean și romîn arde aceeași flacără: dorința nețărmurită de a trăi în pace, de a construi fiecare în țara sa o viață fericită.

LI DIK
student al Universității „KIM IR SEN"

Muncitorii din R.P.D. Coreeană luptă pentru îndeplinirea înainte de termen a planului trienal. Iată-l în fotografia noastră pe tînărul strungar Kan Se Hak de la uzina de automobile din Kiansk, în timpul lucrului

Conferința de la New-York în problema folosirii energiei atomice

NEW YORK 4 (Agerpres). — TASS transmite: La conferința pentru examinarea și aprobarea statutului agenției internaționale pentru energia atomică s-au încheiat discuțiile generale pe marginea proiectului de statut.

La discuții au luat cuvîntul aproximativ 60 de delegați. O caracteristică comună a tuturor cuvîntărilor este faptul că țările participante la conferință s-au pronunțat pentru necesitatea unei colaborări internaționale largi în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

Reprezentanții țărilor de democrație populară, ai țărilor din Asia, Africa, Orientul Apropiat și ai unor țări din Europa occidentală au subliniat în cuvîntările lor că activitatea agenției va fi eficace numai în cazul cînd statutul va prevedea egalitatea în drepturi a țărilor participante la ea și va garanta menținerea suveranității lor naționale. De aceea delegații Indiei, Egiptului, Pakistanului, Siriei, Bulgariei, Iranului, Cehoslovaciei, Ceylonului, Romîniei și altor țări s-au pronunțat împotriva includerii în statut a articolului cu privire la controlul asupra folosirii ajutorului din partea agenției în forma propusă în proiectul de statut.

La 3 octombrie, în Comitetul principal al conferinței a început discutarea pe articole a proiectului de statut. In cursul discuțiilor se vor examina amendamentele prezentate.

Părerile lui I. Petchowschi

(Urmare din pag. 1-a)

Farmatti (de mai bine de 30 de ori internațional în echipa țării noastre), Serfozo, Mercea, jucători ca Dușan, Kapaș. De la aceștia tinerii ar avea de învățat nu numai din tehnica conducerii balonului rotund, ci și din devotamentul lor față de echipă, din dorința fierbinte de a învinge. Din păcate, unii dintre tinerii noștri învață nu din ce au mai bun acești jucători, ci din ceea ce au mai puțin bun. Atrag atenția unora dintre redactorii „Sportului popular" că uneori cronicile lor sînt prea exagerate: ridică în slăvi unii jucători, chiar cînd joacă prost, numai pe motivul că au fost internaționali de nu știu cîte ori. Acest lucru nu ajută nici jucătorului în cauză, ba demobilizează pe cei care au jucat totuși bine. De asemenea s-a creat un cult al echipei C.C.A. In vreme ce o serie de echipe din țară sînt văzute de „Sportul popular" mai mult în negru, C.C.A. este slăvită chiar dacă pierde, cîștigă, sau face meci egal.

Apoi sînt unii ziariști care nu au nici o contigență cu fotbalul.

Această ultimă afirmație a mea se referă la corespondenții voluntari ai ziarelor din orașe, așa cum este cazul Aradului sau a Buhușului, corespondenți care știu fotbalul după... ureche. Redacția să le dea măcar un regulament al jocului deoarece, cel puțin noi, jucătorii, ne-am săturat de „competența" lor. Mai mult ne încurcă de cît ne ajută.

Altă problemă pe care vreau s-o ridic este a arbitrilor. Uneori arbitrul este al 12 jucător al echipei gazdă. Arbitrii noștri conduc cu frică. Dacă ar arbitra cinstit, nu și-ar pierde, cum gîndesc unii dintre ei, carnetul de arbitru, ci l-ar merita mai mult, ba chiar ar fi aplaudați de spectatori. Maniera lor greșită de a arbitra, duce la joc nervos, prea dur, dezaprobat de spectatori. Nu este bine ca în fotbal să fie arbitru un om care în același timp este și președintele unui colectiv sportiv, așa cum este cazul arbitrului de categoria A Badea, în același timp președintele colectivului sportiv Dinamo-Orașul Stalin. Un asemenea arbitru conduce jocul cu patimă, în așa fel încît să aibă de profitat colectivul său.

Cred că această dezbatere publică va fi de un real ajutor pentru C.C.F.S. și direcția de fotbal, deoarece de ei depinde în bună măsură ridicarea acestui sport atît de popular în țara noastră.

Am vrut să-mi spun și eu cuvîntul, deoarece nu-mi este indiferent dacă fotbalul nostru se ridică sau scade, nu numai ca jucător care am reprezentat culorile patriei în mai bine de 45 de întîlniri internaționale, ci și ca cetățean al R.P.R. Doresc din toată inima să lupt cu toate forțele pe care le mai am ca să ajut ca fotbalul nostru să se ridice cît mai grabnic la valoarea fotbalului din Europa.

IOSIF PETCHOWSCHI
maestru emerit al sportului
jucător în echipa de fotbal „Flamura Roșie"-Arad

In 24 de ore

BONN. La 2 octombrie a avut loc la Bonn închiderea expoziției organizate de Crucea Roșie a R.P.R. Expoziția, care a fost deschisă la 25 septembrie, s-a bucurat de mare succes, fiind vizitată de peste 10.000 de persoane.

ULAN BATOR. — La 3 octombrie, la invitația Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole și a Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol, a sosit la Ulan Bator într-o vizită de prietenie Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria.

BERLIN. — Intre 12—18 octombrie se va desfășura la Berlin o Săptămînă festivă a filmelor din țările de democrație populară. Republica Populară Romînă va prezenta filmul „Alarmă în munți".

VIENA. — Peste 6000 persoane vizitează zilnic expoziția de artă populară romînească din cadrul Tîrgului Jubiliar de Mostre deschis la 23 septembrie la Graz. Cu ocazia deschiderii, expoziția a fost vizitată de Cancelarul Federal al Austriei, dr. Julius Raab.

ULAN BATOR. — Răspunzînd invitației Comitetului Național Mongol pentru apărarea păcii la 3 octombrie a sosit în capitala Republicii Populare Mongole decanul de Canterbury, dr. Hewlett Jonshon.

OSLO. — La 3 octombrie ministrul de Externe al Norvegiei Lange a făcut o declarație în parlament asupra creării „Asociației țărilor care folosesc Canalul de Suez" anunțînd eventuala aderare a Norvegiei la această asociație „sub rezerva aprobării parlamentului".

BELGRAD. — Orchestra Filarmonică din eBlgrad a plecat joi dimineața sper Bucureș i. Orchestra, alcătuită din 50 de membri, este însoțită de directorul Filarmonicii, Kresimir Baranovici, și de dirijorul Zivojin Zdravkovici.

MOSCOVA. — La 4 octombrie, la Kremlin, Ibm E. Kodița, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. l-a primit pe Mohammed Hamad El Nil, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Sudan în U.R.S.S. care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

Ce aduce NATO populației vest-germane

BERLIN 4 (Agerpres). — După cum transmite agenția A.D.N., un număr de 899 de familii cuprinzînd 3124 de persoane vor trebui să evacueze locuințele lor din districtul Kiel pentru a face loc trupelor vest-germane din N.A.T.O. In afară de aceasta 2500 de muncitori își vor pierde posturile din cauză că 175 de întreprinderi vor trebui să-și înceteze activitatea din același motiv.

Campionatele internaționale de tir ale R. P. R.

Pe poligonul Tunari au continuat joi întrecerile din cadrul campionatelor internaționale de tir ale R.P.R. Un frumos succes a obținut trăgătorul sovietic I. Nikandrov care a cîștigat cu o mare superioritate proba de talere, realizînd 192 puncte. Pe locul doi s-a clasat reprezentantul R. P. R. Gh. Florescu cu 184 puncte urmat de N. Moghilevski (U.R.S.S.) cu 183 puncte. K. Nagy (R. P. Ungară) 180 puncte, I. Dumitrescu (R.P.R.) 178 puncte și P. Petrov (R. P. Bulgaria) 175 puncte.

Astăzi dimineață începe proba de armă liberă calibru redus (3x40 focuri).

(Agerpres)

Pe Canalul de Suez

de la Paolo Pescetti
corespondentul „Scînteii tineretului"

Am străbătut Canalul de Suez pe bordul unui vapor care făcea parte din cel de al VII-lea convoi nord-sud condus de piloți egipteni. Aceasta, după ce piloții străini ai fostei Companii și-au părăsit posturile la ordinul acelor cercuri interesate din Anglia și Franța. Am plecat astfel din Port-Said la orele 5,45 dimineața și am sosit la Suez la 3,45 după amiază.

— Am traversat Canalul aproape de 50 de ori, mi-a declarat căpitanul vasului petrolier „Frisco" pe bordul căruia mă îmbarcasem, dar nu mi-a trebuit încă niciodată atît de puțin timp. Este un timp record.

In fiecare zi, 30—40 de vase străbat Canalul. Ele sînt pilotate de egipteni, de greci — care nu și-au părăsit posturile — și acum de către piloții ce au început să vină din toate colțurile lumii pentru a-i înlocui pe foștii piloți străini ai Companiei Canalului de Suez. Am stat de vorbă cu doi din acești piloți nou sosiți, deși nu este de loc ușor să le iei un interviu. Aceasta pentru că, atunci cînd nu se află la hotel pentru a se odihni, ei se găsesc la cursurile de pilotaj.

Este bine să se știe că pentru a pilota pe Canal nu ajung 10 ani de navigație și gradul de căpitan: trebuie cunoscute la perfecție semnalele de navigație, locurile dificile de trecut, jocul curenților maritimi.

Cei doi piloți cu care am reușit să stau de vorbă sînt sovietici; îi întîlnisem atunci cînd s-au întors la mal după 30 de ore consecutive petrecute pe mare la cursul de instrucție. Gherasimov are 45 ani și 28 de ani de navigație. De 7 ani este căpitan în Marea Baltică, unde comandă un vas comercial de 6000 tone. E un om scund, vînjos, avînd oarecum figura tradițională a vechiului lup de mare.

— Cum merge antrenamentul? — Il întreb.

— Foarte bine, îmi răspunde el. Piloții egipteni sînt instructori foarte buni și ne-am împrietenit repede. Ieri și astăzi am făcut exerciții pe Canal alături de un instructor, mai întîi pe parcursul nord-sud și apoi sud-nord. De altfel, Canalul nu-mi este necunoscut. L-am străbătut deja de 8 ori înainte de război.

Gherasimov pare obosit, dar satisfăcut. Firește, aș dori să știu de ce a venit aci, dar el preintîmpină întrebarea mea:

— Ca și întreg poporul sovietic, eu am urmărit cu o mare simpatie lupta curajoasă a poporului egiptean pentru independența țării sale. Cînd am citit în ziare anunțul Companiei naționalizate a Canalului de Suez, am prezentat cererea mea de angajare și iată-mă aci.

— Cît timp veți sta?

— Atîta timp cît Compania care m-a angajat va avea nevoie de mine. Am venit să ajut un popor prieten într-un moment de nevoie. Cînd nu va mai fi nevoie de mine, voi pleca.

Katlov, celălalt pilot sovietic, este cu totul altfel de cît Gherasimov. Foarte tînăr, are numai 28 de ani (este cel mai tînăr din cei 15 piloți sovietici veniți la Suez și, cred, din toți piloții Canalului), și nici nu arată vîrsta care o are; la prima vedere, pare că a ieșit de-abia ieri din școala nautică. Cu toate acestea, el este deja căpitan și are 10 ani de navigație în Mediterana și în Oceanul Arctic. Conversația s-a dus la început în jurul practicei sale pe rutele nordului, la comanda unui spărgător de gheață. Ca și toți marinarii nordului, unde ghețarii și condițiile meteorologice sînt o școală navală din cele mai grele. Katlov a cunoscut momente dificile. Imi povestește cum iarna trecută a fost înconjurat de banchize de gheață și de ceață, trebuind să aștepte pînă s-a mai luminat pentru a găsi o ieșire pe o rută cu totul neobișnuită: firul unei vene care se deschisese într-o banchiză de gheață.

— Este ca și cum te-ai orienta după semnalele zonei de siguranță din Canal, — complectează el zîmbind.

Katlov îmi vorbește apoi cu entuziasm despre Egipt, despre piloții egipteni care îl instruiesc — după cum declară el — „foarte bine".

— Sînt piloți foarte buni — îmi spune el — perfect antrenați și instruiți. Toți spuneau că Canalul nu va putea funcționa deoarece vechea Companie hotărîse să-și retragă piloții. Dar egiptenii au dat o dovadă grăitoare de ceea ce sînt capabili.

— Iată de pildă, — continuă Katlov, — aci fiecare pilot egiptean vorbește perfect trei limbi: araba, engleza și franceza. Ieri am cunoscut un pilot care vorbea și rusa. Ne-am înțeles repede. Imi place munca mea, îmi place această țară și oamenii care o locuiesc. Sînt fericit că am venit.

Cei 15 piloți sovietici nu vor întîrzia mult pînă cînd își vor lua „diploma", adică pînă cînd vor fi pregătiți pentru a conduce vasele ce străbat Canalul. Printre primii piloți care participă împreună cu ei la „antrenament" au fost și 4 iugoslavi. Acum au sosit alți 11. Au mai venit și 12 polonezi. (Intre timp, 4 piloți sovietici au terminat cursurile de instructaj și în ziua de 2 octombrie au condus primele vase pe Canal — N.R.). *La Port-Said ziariștii așteaptă cu curiozitate sosirea noilor piloți.*

La Ismailia, Suez și Port-Said am vorbit cu piloții egipteni și cu noii piloți sosiți din țările de democrație populară, din Uniunea Sovietică și chiar din Norvegia și Italia, pentru a asigura navigația. Am vorbit cu piloții greci ai fostei Companii, care au refuzat fabuloasa sumă de lichidare oferită de domnul Picot (directorul general al fostei Companii) demisionarilor, și care au rămas aci deoarece sînt — după cum înșăși spun — „frații egiptenilor". Am văzut pe acești piloți la muncă în port și pe canal, ziua și noaptea. Pot spune cu toată siguranța că de aci înainte nu mai există „criză" de piloți pe Canalul de Suez.

In urmă cu cîteva zile, în timpul unei conferințe de presă pentru ziariștii străini, l-am auzit pe corespondentul cunoscutei reviste americane „Life" bombardîndu-l pe Mahmud Yunes, administratorul delegat al Companiei naționalizate a Canalului de Suez, cu întrebări în legătură cu criza de piloți:

— De cîți piloți dispuneți după plecarea piloților străini?

— Mai mult decît credeți!

— Cîți?

— Suficient pentru a face tranzitul tuturor vaselor care cer aceasta.

— Numărul piloților dumneavoastră este deci secret?

— Nu. Dar cu fiecare zi ce trece, el se mărește. Răspunsul meu la întrebarea dumneavoastră este următorul: avem și vom avea întotdeauna piloții necesari pentru ca nici măcar un singur vas să nu trebuiască să aștepte trecerea prin Canal.

Administratorul delegat al Companiei naționalizate a Canalului de Suez a avut perfectă dreptate. Am văzut eu însumi că aceasta este adevărul. Cînd un vas se apropie de port, din Mediterana ca și din Marea Roșie, dinspre Suez sau Port-Said se aude clar și prelungit sunetul unei sirene. Pare să spună: „Sosim, cerem un pilot". Și îndată turnul de comandă al portului dispune trimiterea unui pilot. Toate vasele intră în Port-Said conduse de un pilot care le îndreaptă spre locul atribuit lor în convoiul în formație. La ora fixată pentru plecarea convoiului, un alt pilot se urcă pe bord și ia comanda vasului; îl va părăsi atunci cînd traversarea va fi terminată.

Iată cum funcționează turnul de comandă al portului. E ora 3.30 dimineața și din cabina de sticlă a turnului de comandă privesc înspre ultimul etaj al palatului alb și verde, în stil colonial, unde își au sediul birourile Companiei din Port-Said (Compania are trei sedii, Port-Said, Suez și Ismailia; al patrulea, unde sînt birourile administrative, se află la Cairo) și care domină tot portul. Deosebesc silueta lunguiață a vaselor din convoiul nord-sud care va pleca peste puțin timp; luminile de semnalizare ale turnurilor de direcție se aprind și revarsă neîntrerupt lumina lor galbenă, roșie și verde dînd liberă trecere convoiului sud-nord care sosește în acel moment. Iată că trece sub noi la cîțiva metri. Mai întîi tancul petrolier cu prețioasa și periculoasa sa încărcătură de petrol. In convoaie, vasele petroliere care se înapoiază încărcate din Golful Persic, își au întotdeauna locul în fruntea convoiului, ca o măsură de securitate. Apoi vin vasele comerciale și în sfîrșit, punctate de mii de lumini vesele care țîșnesc din ochiurile cabinelor, vasele de pasageri care fac cursa între Australia și Europa.

In turnul de comandă, munca este dirijată de căpitanul portului. El este acela care pune la punct ultimele amănunte ale convoiului ce pleacă și care coordonează sosirea convoiului sud-nord ce trece acum pe dedesubtul nostru. In biroul său, graficele așezate pe mesele a doi subofițeri ai portului înregistrează tot traficul maritim dintre Europa și Asia. 2400 vase în ambele direcții de cînd Canalul a fost naționalizat, peste 200 de cînd, la 15 septembrie, au plecat funcționarii și piloții străini ai fostei Companii. Reușesc să-l opresc o clipă în timp ce se apropie de a doua cameră a turnului de control unde piloții convoiului care vor trebui să plece peste cîteva minute așteaptă ultimele dispoziții.

— Cum merge?

— Mai bine, tot mai bine!

— Și cu piloții?

— Priviți și dumneavoastră.

Și mă conduce în fața tabelei unde sînt însemnate sosirile din ultimele 8 ore. Alături de numele fiecărui vas se află însemnat numele pilotului care l-a condus în port, numărul atribuit vasului în convoiul în formație, acela al pilotului care îl va conduce la Suez, ora sosirii și plecării. Sîntem deja la numărul 22.

— Mai așteptați alte vase?

— Nu, — îmi răspunde surîzînd Kamal Elias. Dar dacă vor sosi altele, le vom da și lor drumul. Inainte de naționalizare, — continuă căpitanul portului, — dacă un vas nu sosea cu cel puțin 4 ore înainte de plecarea convoiului, trebuia să aștepte convoiul următor. Vezi, plecarea acestui convoi este fixată peste o oră. Ei bine, eu vă spun că dacă în acest moment sosește un nou vas, va pleca și el.

Și mă părăsește. Acest funcționar egiptean, care nu pare să aibă mai mult de 35 de ani, arată să fie foarte sigur de sine. Pe drept sau pe nedrept?

Am de îndată posibilitatea să mă conving. Postul de radio-recepție care funcționează fără întrerupere pentru a cere și a primi instrucțiuni de la turnul de comandă, se aude pe neașteptate: „Alo, alo, vas în sosire cere pilot, acceptați?" Nu este nevoie de mult timp pentru a pune mașina în funcțiune: subofițerul portului, grecul Lucas Dimitri, dă imediat dispoziții pe cale radiotelefonică:

— Pilotul Raul să plece pe „Kosmos" care cere pilot, e în regulă?

— In regulă — se aude răspunsul.

Și „Kosmos" își va avea pilotul său pentru a o conduce. După îndeplinirea formalităților prevăzute va pleca cu primul convoi nord-sud avînd numărul 23.

Canalul de Suez, septembrie

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel 7.50 10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"

STAS — 3452 — 52